

NIEUWS

99e 4Daagse Nijmegen: ook een belangrijk evenement voor OLAT

Isle of Man, Centurion Walk: succes voor Jack Bertrums en Rick Liesting

Clubreis 17 oktober van Petit-Fraigneux-naar Huy: een vooruitblik

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode

Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)

Aangesloten bij:
Atletiekunie

Ons zomerevenement, de OLAT Wandeldagen vanuit de Vresselse Hut in Sint-Oedenrode, trok veel belangstelling. Deelnemers op de 15, 20, 25, 35, 80 of 110 km routes genoten van de prachtige omgeving.

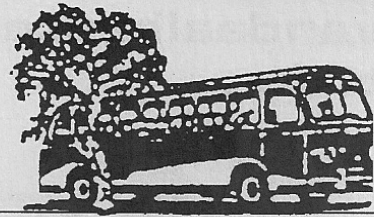
Café Biljard
Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

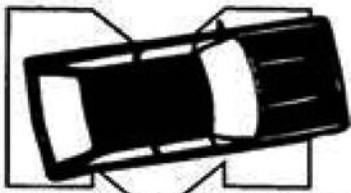

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Rinda

Scheltens (redactie)

Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)

Noud Wijn (fotografie)

Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 27 september 2015

Lupinelaan 27, 5691 WC Son

olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven

040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Vooruitblik clubreis Petit-Fraineux-Huy <i>Ad van Asten</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Wandelgroep Oirschot	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
OLAT Nieuws / Nieuws kort <i>Ad van Asten</i>	7
Onze jarigen / Ledenadministratie <i>Jet Dreesen</i>	8
Van de bestuurstafel <i>Ad van Asten</i>	9
De verzorgingspost van OLAT tijdens de Vierdaagse <i>Myriam van den Berg</i>	10-11
Prikbord	11/23/25/31
OLAT Wandeldagen, Sint-Oedenrode <i>Nelly van de Voort</i>	12
Mijn 99e Vierdaagse <i>Peter van de Ven</i>	13-15
LPS: Clubkampioenschap & Agenda <i>Frank Marchand</i>	16-17
Nacht van OLAT, interessant en geslaagd <i>Ad van Asten</i>	17-20
Isle of Man, Centurion walk, 100 EM in 24 uur <i>Rick Liesting</i>	21-23
Vierdaagse van Nijmegen, volop genieten <i>Inge en Kees Mol</i>	24-25
Wandelen in Nieuw Zeeland (4) <i>Rinda Scheltens</i>	26-29
Deelnemers Vierdaagse Nijmegen / Apeldoorn 2015	30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS Petit-Fraineux-Huy

De 293 km lange GR 575/576 'A travers le Condroz' loopt als megalang wandelpad in een enorme lus door een gedeelte van de Waalse provincies Namen, Luik en een hoekje provincie Luxemburg. Tot 2012 ging het om twee aparte wandelpaden, GR 575 Naamse Condroz en GR 576 Luikse Condroz. In 2012 werden ze samengevoegd tot één groot Condrozpad. Uit respect voor de inmiddels lange geschiedenis van de twee paden en om gebruikers van bestaande korte circuitgidsen niet te verwarren, werd besloten de twee nummers voor het samengesmolten pad te behouden. Wij worden op deze laatste clubreis van wandelseizoen 2015 dus verrast met een geheel vernieuwd pad dat echter vertrouwd zal overkomen. In mei 2013 verscheen de nieuwe GR 575/576-gids. Een herinneringsplaat van de officiële openstelling werd op 4 juni 2013 aangebracht tegen de gevel van Toerisme Ciney, op de Place Monseu. Ciney is sinds 2013 voor minstens de volgende 15 jaar het nieuwe vertrekpunt, tot een volgende hertekening misschien...

Over het algemeen is de uitpijling zeer goed gedaan en onderhouden. Het kan altijd zijn dat er nog ergens een teken ontbreekt of onduidelijk is aangebracht; in dat geval brengt de nieuwste uitvoering van het wandelboekje zeker uitkomst. Een nadeel voor de Nederlanders is dat het boekje in het Frans is gesteld. De bewegwijzering is in twee richtingen, maar de wandelroute is alleen met de wijzers van de klok mee beschreven. Bij wandelen in de tegenovergestelde rich-

ting kunt u zich concentreren op de markering. Afwijkende TCB-markering komt voor tussen Barse en de Muur van Huy, daar dus opletten.

Houdt er rekening mee dat u misschien moet omlopen vanwege de jacht. Een rood signaal betekent altijd dat u geen gebruik mag maken van de weg; een geel teken dient alleen als advies. Indien de jagers over een vergunning beschikken, dan moeten zij die kunnen tonen. In oktober is het jachtseizoen open.

Waarschijnlijk is er toen deze wandeling werd gepland, geen rekening gehouden met een nieuwe wandelgids voor de Condroz en staat het startpunt niet correct vermeld. Het is zelfs mogelijk dat bij het voorlopen van de tocht op een later tijdstip wordt besloten om de geplande tocht in omgekeerde richting te volgen.

De volgende plaatsen worden waarschijnlijk aangedaan: Saint-Severin, waar de Ruisseau de Falogne stroomt en in het Bois de St-Séverin waar de paden erg zijn uitgesleten. Verder op ligt Hermalle (sous Huy) waar we een kasteel passeren van 400 jaar oud. Bij de Thier d'Olné komen we langs de Ferme de Hottine uit 1715. Ombret-Rawsa is een samenvoeging van twee dorpen. In de verte zien we dan al de kerncentrale van Tihange. Dan bereiken wij Huy en zijn beroemde Muur op Place Saint Dennis. Dan weten we ook of de beklimming nog even wordt uitgesteld. Een mooie wandeling gewenst.

-Ad van Asten-

(praktische informatie op pag. 5)

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meerij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxel 0411-622188 (06-49408821)
acvanboxtel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
15 sept 2)	Strabrechtse Heideroute	Minicamping De Sprink, 0492-661503 Kasteelweg 21, 5731 PK Mierlo
29 sept	Klossen door de bossen	Woonzorgc. Rivierenhof, 0492-530300 Hof Bruheze 16, 5704 NP Helmond
13 okt	Heezer Omme-gang	van Oeffelen "rustpunt Groote Heide", 040-2261181 Heezerenbosch 24, 5591 TA Heeze
27 okt 2)	Vallende herfstbladeren	Vivent Mariaoord, 073-6454100 Vliertwijksestraat 369, 5244 NJ Rosmalen
10 nov 2)	Gedenkbos-route	Brasserie 't Turfke, 0493-560520 Gezandebaun 29A, 5725 TM Heusden
1)	geen cafépauze	
2)	cafépauze op startplaats	

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant

Oud Rooy

Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
15 september	De Vriendschap
22 september	Oud Rooy
29 september	Cafe 't Groene Woud, Kasterensestraat 23, Liempde (dat is bij het spoor nabij Olland)
6 oktober	Den Toel
13 oktober	De Beckart
20 oktober	De Vriendschap
27 oktober	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375

Peter van de Laar 0413-474759

Betsie van Mil 0413-475454

Het "Hazepad" langs de Dommel in Sint-Oedenrode

CLUBREIZEN

WANDELGROEP OIRSCHOT

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2015

19 sept.	GR56	Manderfeld - Steinebrück	23,4 km
17 okt.	GR576	Petit-Fraineux-Huy	22,4 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00
	<i>De prijzen zijn onder voorbehoud</i>	

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Aleen mogelijk na vooraf informeren bij Toon van Wordragen of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in Son, Leende en Nederweert.

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
0495-537775
clubreizen@olat.nl

Per 1 april 2015 is op woensdagavond een nieuwe OLAT wandelgroep van start gegaan die wandelt binnen de gemeente Oirschot.

Deelname staat vrij voor alle OLAT-leden en vooral ook voor niet-leden, die zo OLAT kunnen leren kennen. Er zijn geen kosten aan verbonden, anders dan dat verwacht wordt van vaste deelnemers dat zij lid van OLAT worden.

De invulling vindt plaats in samenwerking met horecagelegenheid 'Dinercafé 't Kroegske / De Stapperij'.

Vertreklocatie: Dinercafé 't Kroegske
Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot

Vertrektijd: 19.00 uur

Afstand: rond de 12 km

De wandelroute is telkens wisselend in een van de natuurgebieden c.q. delen van de gemeente Oirschot.

De te lopen route wordt een dag van te voren gepubliceerd via de gratis wandelapp Endomondo en via de website & facebookpagina van Dinercafé 't Kroegske:

<http://www.kroegske.nl/feesten/activiteiten/wandelroutes>

Meer informatie: oirschot@olat.nl of
Harrie Paulissen 06-53749249
John Schepens 0499-573671

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
 Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
 Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
 lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parakoersen*)
 Ad Ketelaars (*voorz*), Jo Willems, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
 Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
 clubreizen@olat.nl
 Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Bouwmans
 Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
 Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
 olat-wandeldagen@olat.nl
 Joop Wesseling (*voorz*), Antoinet Gooren,
 Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
 Mieke van Boxtel, 0411-622188
 Truus Kusters, 0478-541276
 Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
 Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
 Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
 Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
 Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
 Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

secretaris@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling
 Dorpsveld 33
 5258 MA Berlicum
 073-5033322
 voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
 Koninginnelaan 108
 5491 JX Sint-Oedenrode
 0413-475824
 penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
 IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
 BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
 Spoordonkseweg 35
 5688 KB Oirschot
 06-53749249
 secretaris@olat.nl

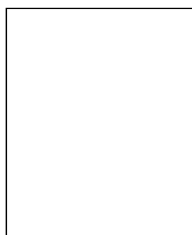
Bestuurslid
Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstraat
 12
 5469 EZ Keldonk
 0413-212161
 a.verbakel@olat.nl

2e Secretaris
Antoinet Gooren
 Plutostraat 2
 5081 TG Hilvarenbeek
 013-5054508
 a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
 Deursenstraat 7
 5043 JP Tilburg
 013-5702662
 f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
Communicatie
 VACATURE

Bestuurslid
Otto Ahlers
 Stillendijk 36
 5657 AV Eindhoven
 040-2419514
 o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

Beleving

Sinds enkele jaren geniet ik alleen nog vanaf de zijlijn van het Vierdaagse-gebeuren, zoals dat telkens aan het begin van onze zomervakantie plaatsvindt. Door de jaren heen heb ik er natuurlijk wel persoonlijk van genoten door er zelf verschillende keren aan mee te doen. Door het nu als televisieshow mee te maken is het toch een heel ander iets geworden. Nu ik van dichtbij nog steeds veel ervan rond onze vereniging meekrijg, is het steeds weer spannend hoe een en ander verloopt.

Dit jaar is OLAT in zaken gegaan met het onderbrengen van logés in de Ganzenheuvel, in het hart van Nijmegen. Niet alleen worden nu onder verantwoordelijkheid van OLAT gasten ondergebracht in dat gebouw, maar is OLAT ook verantwoordelijk voor het toezicht op de gang van zaken en verzorging van de logés. Deze kan op basis van ontbijt zijn en zelfs inclusief diner. Het is OLAT gelukt met een bescheiden team aan vrijwilligers een grootse klus te klaren. Veel dankbetuigingen van gasten van de Ganzenheuvel zijn na de Vierdaagseweek richting het OLAT-team gegaan en het deed ons goed de diverse uitingen van waardering te mogen lezen. Een paar mensen verdienen het dat hun naam hier wordt aangehaald: Jo Willems als beheerder, Isis La Croix als administrateur, Ad Ketelaars en Joop Wesseling als organisatie en Harrie Paulissen en Otto Ahlers als bestuursafgevaardigden hebben OLAT alle eer aangedaan. Daarnaast verdient het dagelijks verzorgingsteam, onder leiding van Jo Lepoutre, op de OLAT-verzorgingspost aan het Vierdaagseparkoers onze bijzondere waardering voor hun inzet. Namens OLAT danken wij iedereen die het Nijmegen-gebeuren voor onze vereniging mee heeft ondersteund.

OLAT had in deze vakantieperiode nog een klus te klaren. De Kempische Wandeldagen lagen als geschiedenis achter ons en een nieuwe uitdaging diende zich aan. De OLAT-Wandeldagen zijn voortaan de beleving van het ultieme wandelseizoen tijdens onze zomervakantie. De Vresselse Hut heeft bewezen deze wandelbeleving tot een top-uitdaging te kunnen maken voor jong en oud.

De parkoersen zijn uitgezet in een grote variëteit van dag tot dag. Zij tonen de basis waar OLAT is opgegroeid en waar onze roots vaste vorm hebben gekregen. Laat er ons nog lang van mogen genieten.

Ook de eerste OLAT-Nacht was een degelijk en interessant gebeuren voor de liefhebber van langeafstandwandelingen. Ik verwacht dat hiervoor in de toekomst voldoende belangstelling zal blijven bestaan. Aan het nachtparkoers zal het niet liggen, dat heeft zijn pretenties al bewezen. Afhankelijk van het dagparkoers zal de belangstelling misschien iets gaan fluctueren.

Er wacht weer een geheel nieuw wandelseizoen op onze belangstelling. De locaties liggen weer verspreid over ons wandelgebied. Onze routebouwers zullen zeker weer de mooiste paden weten te vinden.

De OLAT-vrijwilligers zullen deze maand nog in het zonnetje worden gezet voor al het werk dat ze het afgelopen jaar hebben verricht om al onze activiteiten mogelijk te maken. Wij hopen nog lang op jullie inzet te kunnen blijven rekenen.

Tot slot een welgemeend proficiat aan allen die het weer presteerden hun Vierdaagse te voltooien en speciaal een gelukwens aan Piet Selten uit Mill die dit jaar voor zijn 50e uitvoering slaagde.

voor OLATNieuws, -Ad van Asten-

NIEUWS KORT

NEDERLANDERS KOPLOPER WANDELEN

84% van de Nederlanders tussen 20 en 59 jaar wandelt. We zijn hiermee koploper in de onderzochte Europese landen. We worden op de voet gevolgd door de Spanjaarden (76%) maar ook door de Engelsen (75%) en Italianen (59%).

Wandelen zorgt voor balans

De belangrijkste redenen voor de Nederlandse wandelaar om te gaan wandelen zijn:

1. ontspanning (48%)
2. genieten van de natuur (24%)
3. gezondheid (18%)
4. het bijpraten met familie en vrienden (9%)

Slecht weer en slechte schoenen

Het is verreweg het weer (71%) dat het wandelen voor Nederlanders in verhouding tot andere landen tot een minder prettige activiteit kan maken, gevolgd door slecht schoei-sel (en hierdoor te natte voeten, te warme of zweetvoeten). Dat is voor 20% een reden voor minder plezier bij het wandelen. Voor de Spanjaarden is slecht schoei-sel juist weer de belangrijkste domper (58% geeft dit aan).

Over het onderzoek

Het onderzoek is in april 2015 uitgevoerd door onderzoeksbureau Research Now in opdracht van GORE-TEX®. Het onderzoek is online uitgevoerd in Engeland, Frankrijk, Italië, Spanje en Nederland onder ruim 7.000 respondenten (waarvan 1.000 in Nederland). Het onderzoek is representatief voor Nederlanders tussen 20 en 59 jaar oud.

Bron: Onderzoek ANWB

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

SEPTEMBER

16-9 Hanny Klumpkens Sevenum
 16-9 Trijnie v/d Schans Eindhoven
 16-9 Lilian Verhoeven - Jansen Oss
 18-9 Joop Schijf 's-Gravenhage
 18-9 Hein van de Ven Vught
 18-9 Geert Hendriks Sint-Oedenrode
 19-9 Thea Baselmans Sint-Oedenrode
 20-9 Eveline van der Linden Mierlo
 20-9 Benita Verbakel Zijtaart
 20-9 Anny van Asseldonk-vd Sanden
 Zijtaart
 21-9 Jolanda Meeuwssen Boxtel
 21-9 Bert van Deursen Rosmalen
 21-9 Gerry van der Aa Schijndel
 22-9 Hans Wijnen Eindhoven
 24-9 Eric-Jan van Oorschot Made
 24-9 Sjef Koolen Nederweert Eind
 24-9 Jan van Esch Sint-Oedenrode
 24-9 Coby Cissen - v.d. Ven Eindhoven
 25-9 Adriane Dusseljee Geldrop
 25-9 Theo van Boxmeer Boekel

25-9 Annette Termeer Sint-Oedenrode
 26-9 Jan Soetens Veldhoven
 26-9 Arie Evegroen Ouderkerk a/d IJssel
 27-9 Johan van de Sande Sint-Oedenrode
 27-9 Kevin van Stuivenberg Breugel
 28-9 Caroline Dinnissen-Vernie
 Maasbracht
 28-9 Nelly v Roosmalen Sint-Oedenrode
 28-9 Anneke vd-van Riel Veldhoven
 29-9 Frank Marchand Tilburg
 29-9 Mieke van de Ven Sint-Oedenrode
 30-9 Jeanne van de Laar Sint-Oedenrode
 30-9 Mike Bertrand Geleen
 30-9 Sjef van Gestel Eindhoven

OKTOBER

1-10 Jan Beekmans Nuenen
 1-10 Lon Kraan Lommel
 2-10 Frits Benjaminsen Eindhoven
 2-10 Hennie Maathuis Eindhoven
 2-10 Jan Hendrix Weert
 3-10 Marga Verduin-Smits
 Sint-Oedenrode
 4-10 Frans Peters Sint-Oedenrode
 4-10 Perno van Stuivenberg Breugel
 5-10 Rieky Verstappen Sint-Oedenrode
 5-10 Paula Kersten Uden

6-10 Jeannet Leeson-Heldoorn Nuenen
 6-10 Maria von Bergh Helmond
 6-10 Mart Douven Ospel
 7-10 Theo van Tiel Sint-Oedenrode
 8-10 Wilma Gommers-de Baay
 Sint-Oedenrode
 8-10 Jans van Griethuyzen-v. Schaik
 Hazerswoude Dorp
 8-10 Jan de Wit Veghel
 8-10 Diny Verschuijten-van Eijk
 Sint-Oedenrode
 9-10 Herman Rutten Sint-Oedenrode
 9-10 Mariet Ahlers-Geurts Eindhoven
 10-10 Mariet Douven-Mackus Ospel
 11-10 Ria van Oirschot Sint-Oedenrode
 11-10 Leny van der Velden
 's-Hertogenbosch
 11-10 Carla vd Wetering Sint-Oedenrode
 12-10 Ruud van Woensel
 Oost West En Middelbeers
 12-10 Anny van Veggel Deurne
 13-10 Francien van Berkel Erp
 13-10 Gerdy van Aarle-van den Bogaart
 Sint-Oedenrode
 14-10 Ria Wijnen-Borgers Eindhoven
 15-10 Jan Slagboom Son
 15-10 Paul van Leeuwen Mierlo

LEDENADMINISTRATIE

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
 040-2903060
 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Dhr. Christ Nillezen, Sint-Oedenrode
Mevr. Noline van de Ven, Riethoven
Mevr. Renske Visser, Eindhoven
Mevr. Maria den Ouden, Esch
Mevr. Johanna Verstedden, Tilburg
Dhr./Mevr. Henk en Annette Termeer, Sint-Oedenrode
Dhr. Henk de Water, Oss
Mevr. Maria Foolen, Sint-Oedenrode
Dhr./Mevr. Harrie en Gerdien vd Brand, Sint-Oedenrode
Mevr. Sjan van Erp, Sint-Oedenrode
Mevr. Poelmans-Verhagen, Ravenstein
Mevr. Marianne van Gestel, Eindhoven

Mevr. Regine Uitenhoven-Jonkers, Helmond
Mevr. Inge Vingerhoets, Diessen
Mevr. Marian Wirken, Middelbeers
Mevr. Carin Daniels, Sint-Oedenrode
Dhr. Ad van den Doelen, Schijndel
Mevr. Ria Foolen, Sint-Oedenrode
Dhr. Koen van der Linden, Sint-Oedenrode
Mevr. José Vermeer-Nooyens, Diessen
Dhr. Ton van den Hurk, Sint-Oedenrode
Dhr. Erik Kroon, Den Haag
Mevr. Mieke vd Ven, Sint-Oedenrode
Mevr. Maria Harperink, Sint-Oedenrode

Wij ontvingen bericht van het overlijden van **Jacques van Griethuyzen**.

Als bestuur en leden van OLAT denken wij vol respect terug aan al die jaren waarin Jacques, als lid van onze vereniging, de intensieve wandelbeleving door Jans, zijn geliefde vrouw, hielp mogelijk te maken. Wij wensen Jans en haar naasten alle kracht om dit onmetelijke verlies te kunnen dragen.

-Bestuur en leden Wandelsportvereniging OLAT

VAN DE BESTUURSTAFEL

LEDENWERFACTIE

Uit de reacties op de ledenwerfactie die net voor de vakantie is gestart, valt te concluderen dat deze succes heeft gehad. In de afgelopen periode hebben zich 26 nieuwe leden aangemeld. We zijn blij dat deze actie zo goed is aangeslagen en wensen de nieuwe leden een mooie en actieve tijd bij OLAT.

WANDELPROGRAMMA 2016

Het programmaboekje voor 2016 begint vorm te krijgen. De verwachting is dat alle onderdelen een dezer dagen definitief zijn opgesteld en dat het boekje samen met het clubblad van oktober kan worden aangeboden.

GROTE CLUBACTIE

Heeft u uw loten al besteld? Dank u!

OVERNACHTING VIERDAAGSE NIJMEGEN

De huisvesting door OLAT van Vierdaagse-deelnemers in de Ganzenheuvel is prima verlopen. Er waren in totaal 273 slaapgelegenheden geboekt, waarvan 160 personen op basis van half pension, de rest op basis van logies. Jo Willems en Isis la Croix hebben als uitvoerenden hun vrijwilligerstaak

een bijzondere invulling gegeven, waarvoor wij hen heel dankbaar zijn. Tussen de logés en de bedrijfsvoerders is direct na de Vierdaagse intensieve en aangename correspondentie uitgewisseld. Er zijn ook enkele voorstellen gedaan die het verblijf op sommige punten kunnen veraangename/verbeteren.

REGISTRATIE DEELNEMERS VIERDAAGSE

De registratie van de OLAT deelnemers aan de Vierdaagse is niet optimaal verlopen. Het heeft weken geduurd voordat een redelijk overzicht kon worden samengesteld. Ook nu hebben wij de indruk dat nog niet alle OLAT-deelnemers zich hebben gemeld. We vinden het jammer dat deze registratie zo'n lage prioriteit kent onder de deelnemers.

NIEUWE OPSLAGRUIMTE

Zoals eerder aangekondigd, werd het huurcontract voor onze opslagruimte in Oerle na deze zomer opgezegd. Gelukkig hebben wij niet lang hoeven zoeken naar een nieuwe ruimte. Op voorspraak van een van onze leden is een leegstaande loods ter beschikking gekomen en konden we, onder leiding van Frans Peters, Ad Verbakel en Jo Willems, na de OLAT Wandeldagen meteen aan de slag om op locatie in Sint-Oedenrode de nieuwe ruimte in te richten. Er werd spontaan meegeholpen bij de verhuizing van het materiaal.

Het nieuwe adres luidt:

Schootsedijk 16, Sint-Oedenrode

Op stap met OLAT Wandelgroep Oirschot

Onlangs was ik bij een wandelactiviteit die nog in de kinderschoenen staat. Niet dat ik allerlei kinderziektes heb ontdekt, maar het bestaat gewoon nog niet zo lang. Iedere woensdag gaat een groep wandelaars vanuit cafe 't Kroegske in Spoor-donk op pad voor een avondwandeling. Dit in samenwerking met OLAT.

Om 19.00 werd er gestart. Harrie Paulissen, de secretaris van OLAT, ging voorop en zette er direct een stevig tempo in. "We hebben 12 km voor de boeg" zei hij. De tocht ging langs de Spoor-donkse watermolen door het dal van de Beerze naar de randen van natuurgebied Kampina.

Wat me meteen opviel was de leeftijd: Hoewel ik die niet heb gevraagd aan de voornamelijk vrouwelijke deelnemers zag ik toch wel dat ik met mijn 66 jaar ruimschoots de oudste was! Eigenlijk is het niet verwonderlijk want 's-avond wandelen is prima te combineren met een baan.

Zoals wel vaker bij OLAT-wandelingen werd er druk gekeu-veld onderweg. Het wandelen schept iets gemeenschappe-lijks waardoor je ook makkelijk een praatje aanknoopt.

De eerste van een aantal korte pauzes om de langzamere wandelaar weer bij te laten halen was bij de "Vier mannekes brug". Een plek met mooie herinneringen voor mij, want daar ging ik vroeger met mijn lief zwemmen in de Beerze. Deze keer liepen we door.

Verderop een mooi natuurgebied met grazende runderen en aan het einde van de wandeling een koel drankje in 't Kroegske. En dan gaan ze ook nog soms met de huifkar 12 km heen en wandelend terug.

Een mooi initiatief van de organisatoren Harrie Paulissen en de eigenaar van 't Kroegske, John Scheepens, dat in veel andere plaatsen makkelijk van de grond kan komen als er een paar initiatiefnemers zijn. Het reservoir van potentiële wandelaars is er groot genoeg voor.

Ook kan het de basis van OLAT flink verbreden.

Ik wens Harrie en John veel succes met de wandelingen.

-Johan van de Sande-

De verzorgingspost van OLAT tijdens de Vierdaagse

Een fantastische Vierdaagse met prima wandelweer ligt alweer even achter ons.

Traditiegetrouw gaan Margriet en ondergetekende een dagje Vierdaagse beleven op de verzorgingspost van OLAT. Na enkele jaren in Mook gestaan te hebben, is het dit jaar Oosterhout waar we ons steentje gaan bijdragen. Op deze eerste dag staat de post zo'n 10 km voor de finish; dat betekent dat de wandelaars later komen en de post goed weten te vinden. Het is een totaal andere ervaring dan de dag van Groesbeek. Daar moesten we om 03.30 uur paraat zijn en werd de post opgebouwd in het licht van de bouwlampen. Dit was luxe, om 07.30 uur moesten we ons melden. Een normale nachtrust!

Via de mooie Betuwe, waar het fruit in de boomgaarden begint te rijpen, komen we in Oosterhout. Snel komen we op het Vierdaagse traject. Het is onmiskenbaar: stoeltjes in de berm, her en der worden tenten opgebouwd, spandoeken, vlaggetjes enz. enz.

Spoedig zien we de grote vrachtwagen en bespeuren we de crew: Jo, onze captain is al druk bezig met lossen, geassisteerd door onze nieuwe chauffeur Toon. Ook Joop, onze voorzitter, is al van de partij.

Hans, onze chef keuken, en Jack zijn al druk met het opbouwen en inrichten van de keuken. Met vereende krachten wordt ook de grote tent opgebouwd. We zetten deze stevig vast, want er waait een flink windje en we willen voorkomen dat de tent straks in de paardenbak naast ons plekje belandt.

Dan begint het inmiddels bekende werk: banken uitzetten (en o, wat zijn ze vies, menig emmertje zwart water komt er vanaf), tent inrichten, koelkasten vullen, bekertjes voorzien van koffie- en bouillonpoeder, water koken. En natuurlijk moet de OLAT-stand herkenbaar zijn: het bord en de vlaggen.

Dat blijkt een hele klus. Jack besteedt er flink wat tijd aan, maar dan heb je ook wat! De Brabantse vlag wappert fier naast de OLAT-vlaggen en het is duidelijk: OLAT is er voor alle wandelaars. En dat zullen we merken deze dag!

In aanvang is het rustig, een enkele "hardloper", de eerste rolstoeler die onder applaus voorbij komt. Een paar bekende en snelle OLAT-lopers komen Joop een handje schudden.

We kunnen nog even in het zonnetje zitten genieten. Dan een paar militairen, een groepje wandelaars, nog een groepje, een paar groepjes en ja hoor,

daar begint de stroom..... We zoeken ons plekje op in de stand en verkopen het eerste kopje koffie en flesje water.

En dan gaat het los: liters karnemelk, cola en ander fris vliegt er doorheen. Koffie en bouillon vinden gretig aftrek. Non-stop drukte.

En vergeet de soep niet! Hans, onze kok, heeft als eerste een tomatengroentesoep in de aanbieding. De rij voor de soep groeit, de complimenten zijn niet van de lucht! De stroom is soms zo groot dat we de taken verdelen. Margriet schept er lustig op los, terwijl iemand anders afrekent. Zo vormen we een goed team. Mia is constant in de weer met het weghalen van de lege pakken karnemelk en vult weer aan. De mannen rennen met het hete water om de ketels vol te houden. Het loopt als een geoliede trein.

En wat leuk om al die bekende OLAT-ers te zien komen.

Ad Verbakel, normaal druk in de weer met het zoeken naar nieuwe paadjes, kan nu eens heerlijk met de stroom mee lopen, zonder zich te bekommeren om de route. Lopen ze de 99e editie uit? We zullen het horen.

Noud Wijn, onze hofphotograaf, die jammer genoeg niet de hele route kan lopen, maar er wel voor zorgt dat we op de OLAT-site kunnen nagenieten van een prachtige fotoreportage. En natuurlijk veel mensen van het Wandelen op Dinsdag. Ze komen allemaal even aan. Tijd voor een praatje ontbreekt, want juist deze groep loopt in de topdrukte...

En dan, zo rond 14.00 uur, is de grote stroom voorbij, het wordt rustiger. We hebben weer tijd om de wandelaars aan te moedigen en succes te wensen. Soms is dat hard nodig, wat lopen sommige mensen moeizaam. Na een uurtje

komen de laatste OLAT-wandelaars aan de stand. Ook zij hebben het moeilijk. Dan komt de bezemwagen, met een echte bezem voorop. Er zitten wandelaars in die het op hebben moeten geven. Wat erg.... We zwaaien ze toe en krijgen toch nog een opgestoken hand terug.

Het grote afbreken begint, alles in tegenovergestelde richting van de werkzaamheden van de ochtend. De banken worden ingeklapt, de lege flessen bij elkaar gezocht, de flessen frisdrank gaan uit de koelkast weer in de kratten. De zakken met afval, zouden het er zo'n 40 zijn...., worden in de berm gezet.

Een praatje met een paar Vierdaagse controleurs, die we een bekertje karnemelk aanbieden.

En dan de evaluatie onder leiding van Jo die alles, zoals we van hem gewend zijn, prima georganiseerd heeft. Een paar praktische punten, maar vooral: wat een fijne dag, een prima sfeer, een goed team, wat leuk om zo'n dagje mee te helpen!

Moe, maar voldaan, stappen we in de auto. Het gevoel van de Vierdaagse zit er op.

Tot volgend jaar!

-Myriam van den Berg-

PRIKBORD

HERTOG HENDRIKPAD

B-Mind Eindhoven, een stichting voor mindfulness, meditatie, ademtechnieken en coaching, ging op 17 juni 's avonds om 19.00 uur een uitdaging met een aantal ongetrainde wandelaars aan om binnen 24 uur een wandeling van 85 km te voltooien over een zwaar parkoers van natuurpaden. Als parkoers werd het Hertog Hendrikpad van OLAT benut.

De wandelaars voelden zich na afloop voldaan, maar erg vermoeid. Een van de deelnemers moest helaas voortijdig de wandeling beëindigen. De wandeling stond aangekondigd als 'De Hel van Eindhoven' en kreeg de kwalificatie 'zwaarder dan een Kennedymars'.

Het is de bedoeling om deze zware uitdaging jaarlijks te gaan organiseren als sponsorloop. Dit jaar stond de AKS (Anna Kuys Stichting in de belangstelling.

MARKEERDERS GEZOCHT VOOR HET HERTOEG HENDRIKPAD

Het is een leuke job voor enkele dagen per jaar. Het team van vrijwilligers dat het Hertog Hendrikpad onderhoudt bestaat nu uit 5 personen; 2 ervan hebben te kennen gegeven, na jarenlange trouwe "dienst", er mee te stoppen. Het werkt als volgt.

Het pad is opgedeeld in segmenten. Elke markeerder neemt een deel voor zijn rekening en zorgt er voor dat men middels een gids en markeringen het pad kan wandelen. Soms is het nodig een omleiding te maken, die dan in het wijzigingsblad wordt opgenomen.

Twee maal per jaar is het nodig je deel van het pad te controleren of de markeringen nog goed zijn en niet zijn verwijderd of versleten. Ook kunnen doorgangen zijn versperd door wegeaanleg, bosbouw of wat dan ook. In overleg

met de coördinator van het pad zoek je dan naar een oplossing. Deze controle vindt bij voorkeur plaats in het voorjaar en najaar.

Materiaal wordt door de vereniging ter beschikking gesteld. Natuurlijk krijg je een goede uitleg hoe en waar te markeren en waarop wel en niet een markering mag worden aangebracht.

We wachten op je telefoon of mail, meld je aan en geef de wandelaar een geweldig mooi en goed onderhouden pad waar genieten een hoge plaats in neemt.

-Otto Ahlers-

Coördinator Hertog Hendrikpad

040 2419514

o.ahlers@olat.nl of wandelpaden@olat.nl

7, 8 en 9 augustus

OLAT Wandeldagen, Sint-Oedenrode

DAG 1 RICHTING MARIAHOUT - 35 KILOMETER

We vertrokken met bliksem, donder en regen uit Nederweert we dachten: oei dat gaat verkeerd
maar nee hoor, even na Helmond klaarde het op
helemaal oké, helemaal top
we schreven ons in voor drie dagen, het was er gezellig druk om zeven uur gingen we van start, droog, wat een geluk dreigende luchten, dat wel, eerst langs De Dommel ons wel bekend meandert door het Brabants landschap een heel end een oorlogsmonument, door Breugel, het Wilhelminakanaal, een verharde weg
een nieuwe brug over de Dommel zeg
de Oude Toren (Kerhoefsetoren), een wagenpost maar die was nog niet gearriveerd
dus bij Restaurant De Kruijk ons op een natje getrakteerd door de Breugelse Beemden - Heerendonk, een mooi gebied een wagenpost waar je niet aan voorbij liep
langs een sloot, over graspaden dan weer door het mulle zand we waren in Mariahout aanbeland
bij restaurant De Pelgrim, een toepasselijke naam voor mensen die onderweg zijn zoals wij, dus daar gingen we aan verderop een Mariakapel, ik stak een kaarsje op, dat brengt licht in de duisternis
iedereen die dat doet heeft daarbij zijn eigen betekenis natuurgebied Noord-Oost Brabant, nog een wagenpost, het Vresselse Bos door
zo kwamen we weer uit bij De Vresselse Hut hoor

DAG 2 - RICHTING BOSKANT - 35 KILOMETER

Dag twee, de route er naar toe al een beetje bekend en laten we eerlijk zijn, het went
het weer bewolkt, een koel briesje zeer aangenaam later zagen we het zonnetje hoog aan de hemel staan bij De Vresselse Hut aangekomen gingen we op pad rond zeven uur alles nog rustig in de natuur
het Vresselse Bos, een natuurgebied dat er pal naast ligt Noord-Oost Brabant, de Dommel, Nijnsel kwam in zicht de Knoptorenkerk van Sint Oedenrode van verre al te zien een mooi aangezicht bovendien
een wagenpost, we rusten er even
om nadat we wat gedronken hadden ons weer op pad te begeven Mari-Landicapad, Die Berch, mooie wandelpaden door het Dommellandschap heen
Hezelaar, een buurtschap, daarna volgde Liempde meteen een wagenrust bij Uitkijktoren 't Meulke in het Dommeldal de Dommel meanderde door het landschap, dat zag je overal het kerkdorp Boskant met Café Restaurant De Vriendschap, daar gingen we aan
natuurlijk ook vanwege zijn naam
De Sonnemanshoek, Theo Sonnemans hier een heel bekend persoon met zijn houtsnijwerken, dus kreeg hij op deze plek een kunstrie-
hoek als eerbetoon
parachutes langs het Airbornepad, herinneringen aan de landingen hier
wij kunnen nu gelukkig lopen in vrijheid en met veel plezier

de laatste wagenrust voor vandaag, langs oorlogsmonument 'Zonhove' in Son
we kwamen weer bij de Vresselse Hut, waar vanmorgen de wandeling begon

DAG 3 - RICHTING EERDE - 35 KILOMETER

De laatste dag nog een keer er naar toe
de beentjes wel een beetje moe
nevel over de velden heen
terwijl het zonnetje vrolijk scheen
we liepen eerst door het Vresselse Bos met een mooie waterplas De Dommelbeemden, een wagenpost, uit ging onze jas
het plaatsje Eerde, daar liepen we langsop
het Duitse Lijntje even verderop
Groene Woud - Wijbosch Broek, door het hoge gras
gelukkig dat het droog was
de Schaapskooi in Schijndel, Eerde passeerden wij
de Sint Anthonius Molen, oorlogsmonument Geronima lag er vlakbij
een pauze bij Camping Bistro Het Goeie Leven
daar gingen we niet aan voorbij, hier stopten we even
eendenkooi, een mooi gebied rondom een waterplas
waar men aan het vissen was
Vlagheide waar nu een golfbaan op aan wordt gelegd
wij liepen er over heen met een mooi uitzicht, dat moet worden gezegd
Landgoed De Rijt, gebied Noord-Oost Brabant, Vresselse Bos we waren er weer
het wandelboekje lieten we afstempelen, tot een volgende keer
drie dagen lang met 105 kilometertjes in onze benen
vinden we het nu tijd om even rust te nemen

BEDANKT

Allereerst mijn complimenten voor deze OLAT Wandeldagen wij waren hier te gast al die dagen
De Vresselse Hut, een goede startplaats, het kon niet beter voor de tochten van 15, 20, 25 en 35 kilometer
wat een mooie natuur, wat hebben we genoten en wat was het fijn om hier in dit gedeelte van Brabant te mogen zijn

Met vele wandelaars begonnen wij aan de tochten kwamen op mooie plekjes, die jullie voor ons uitzochten de organisatie heeft zijn best gedaan
een ander stukje Brabant hebben we verkend, zeer aangenaam de inwendige mens goed verzorgd, het weer bleef ons alle dagen goed gezind
zon, wolken en wat wind

We willen iedereen bedanken die er aan meegewerkt heeft drie dagen lang was het een wandelfeest
de wagenposten, de caférusten, het was weer super zeg een gesprek, een groet onderweg
mensen van OLAT, het was oké
hopelijk wandelen we volgend jaar weer mee

-Nelly / (Jo) van de Voort-

Trappist uit een plastic beker, het is behelpen

Mijn 99e Vierdaagse

Een heel verschil met de Vierdaagse van 1992, waarover ik ook geschreven heb. Toen had ik als kop "Vierdaagse Nijmegen 1983-1992", nu ben ik al blij als ik nog weet wat er vorige week allemaal gebeurd is. Voor het eerst ging ik al op zondag 19 juli naar Nijmegen, om met Arie Evegroen en Henny (geen OLAT) af te spreken na de Vierdaagsemissie. Het was nogal regenachtig, zodat we na het aanmelden binnen gezeten hebben in een café aan Plein 1944. Trappist uit een plastic beker, het is behelpen. Hier ook Loek Labout ontmoet, meer dan 40 jaar lid van OLAT, maar nog jong van geest. Ook nog langs geweest bij Mercure, waar mijn Noorse vriend Jan met Annelies logeerde voor de som van €260 per nacht. Bij mijn zus sliep ik voor niets! 's Avonds begon het opeens te bliksemen en te donderen: nee, geen onweer, maar het traditionele vuurwerk was een dag vervroegd. Arie en Henny naar de kade toegerend, ik naar de Ierse pub waar om 0.00 uur Hans, de vriend van Anneriet Janssen (OLAT), op de schouders ging omdat hij op 20 juli jarig was.

Maandag 20 juli

In de Gelderlander stond dat zich gisteren al 17.000 wandelaars op de Wedren hadden aangemeld. Had met Arie pas tegen 12 uur afgesproken; deed wat kleine inkopen. Ook een bezoek gebracht aan de Stevenskerk die het stadsbeeld van Nijmegen bepaalt. We kregen daar nog informatie over een wandelpad van 125 kilometer. Ook deze dag was weer nat. Op de Wedren was er zonder meubilair niet veel te beleven, daarom maar naar de Turkse supermarkt, waar marineman Coen al voor de 34e keer de consumpties verzorgde van meer dan 100 land-/luchten marinemensen, zeker geen sinecure. Ook hier weer veel bekenden gezien. Laat de regen maar vallen, de grootgrutter had een afgesloten tent neergezet. Gelukkig kon ik nog een plaatsje vinden. Nog naar de Ganzenheuvel geweest om bekenden te ontmoeten maar helaas, het café was al om 22.00 uur dicht. Me voorgenomen om op tijd naar bed te gaan, maar het liep toch tegen twaalven voordat ik er in lag.

Dinsdag 21 juli

De wekker ging af om half zes voor de 40 km. Schoof de gordijnen open en zag... regen! Daar werd ik echt niet vrolijk van. Maar toen ik bij de Wedren aankwam, was het droog en kon ik meteen doorlopen. De laatste jaren was het telkens 10 à 20 minuten wachten, nu hadden ze het logistiek dus beter voor elkaar. Op de eerste 1500 m weer veel doorgezakte studenten, die ons het allerbeste toewensten. Op de Waalbrug

hing de depressie van 10 km in het westen tot een heel stuk in het oosten, maar die leverde geen gevaar meer op. Eerste stop in Bommel, waar ik me bij Hans en Anneriet voegde op een gemakkelijke fauteuil, Theo Tromp kwam even later. Mijn ontbijt om kwart voor negen: een koffiebroodje. Toen het lange stuk naar Elst. Vooral langs die verkeersweg oersaai en dat getoeter van die vrachtwagenchauffeurs deed me niets. Gelukkig na café De Klep een schaduwrijke weg naar Elst. In café de Ommelanden een dramatische ontdekking: trainingsjack kwijt, maar iets erger: mijn pinpas zat in een van de zakken. Gelukkig dankzij de mobiel van een oud-collega vrij snel contact gekregen en die avond zou ik mijn spullen terug kunnen halen. Met die collega doorgelopen naar Valburg; hier gerust met Ton en Joop, gepensioneerde politiemensen van de groep Coen. Ton had eind vorig jaar tijdens de Azië-wandelreis maar liefst zes weken in het ziekenhuis gelegen, maar was nu weer voor bijna 100% hersteld. Voorbij Valburg de Betuwelijijn

overgestoken en daar stond foto Modern weer. Ondanks het digitale tijdperk ga ik nog vaak in hun winkel kijken of ik nog houd op papier. In Oosterhout de laatste gezellige caféstop, daarna zou er niet veel gelegenheid meer zijn. Bij het spoorwegviaduct noodgedwongen een omweg moeten maken. Die was toch langer dan ik gedacht had, want ik finishte om 2 minuten voor 5.

Woensdag 22 juli

Weer meteen kunnen doorlopen bij de start. Had nu een wandeltasje bij me met vakjes voor pinpas, ov-chipkaart, portemonnee en knipbeursje. O ja, de startkaart paste er ook in! Anderhalf uur gelopen naar de wijk Hatert en daar langs de weg de "optocht" eens op mijn gemak bekeken. Aan de overkant de weekmarkt, maar vandaag begon mijn ontbijt bij de eierboer voorbij de wijk Wezenbeek. Daar hing een groot spandoek: "Organisatie laat onze wijk in de kou staan". Dacht dat dit een eenzijdige beslissing was van de organisatie, maar een gedeelte van de bewoners vond

het maar niets dat hun wijk 2 dagen 5 uur lang voor het doorgaande verkeer versperd was. Wat een z...ers! De vierde dag zou ik weer met zoiets geconfronteerd worden. Na de autoweg overgestoken te hebben het bosrijke en onverharde gedeelte naar Alverna en gerust op een terras dat aan een warm klimaat deed denken omdat het overwoekerd was door druivenstronken. Hier kwamen ook wat roze vrouwen dansen, een voorbode van de laatste kilometer. Twee kilometer verderop de splitsing met de 30 km. Inmiddels mag ik die afstand ook lopen, maar tot mijn pensioen (helaas 66 jaar), tevens 40e Vierdaagse, vind ik de 40 nog hartstikke gezellig. Bij de plattelandsvrouwen van Balgoij mijn traditionele kommetje erwtensoep. Ze waren al aan het opruimen. En 2 kilometer verderop bij de tennisclub een leuk initiatief van een sponsor: het Brabantse opkikkertje Schrobbeleer, u heeft er ongetwijfeld wel eens van gehoord. Bij de spoorlijn Den Bosch-

Nijmegen kwam de 50 km er bij en toen werd het weer druk op de weg. Kwam daar Corné tegen, die ondanks zijn spasticiteit veel lange afstanden loopt. Hij had het moeilijk, weet niet of hij het die dag gered heeft. Het centrum van Wijchen was weer oergezellig, maar ik beperkte me toch tot geld "tanken". Dat was er vanmorgen bij Wezenbeek bij ingeschoten. Nu gerust bij de sporthal, waar ik op mijn gemak weer een man of duizend zag langstrekken. Na de autobaan overgestoken te hebben, de weg naar Beuningen. Die weg begint me steeds meer te bevallen: a. er is heel veel schaduw, en b. er worden

veel lekkernijen aangeboden zoals kaas, een grote schijf watermeloen en bitterballen van Quo Vadis. Ben nog nooit bij die Romein op bezoek geweest. Liep nog in grote drukte toen ik Beuningen binnenkwam. Heb nog een mevrouw gefeliciteerd die haar 95e verjaardag vierde. Even verderop de laatste horeca in Beuningen, gezellig gebuurt met Jaap en Tilly uit Heelsum. Theo Tromp voegde zich bij ons. Het nadeel was dat je daar geen zicht had op de route en zo kon het gebeuren dat de uitbater aankondigde dat de bezemwagen in de buurt was. Bij het verlaten vroeg een hulpverleenster of ik wou instappen en of ik voldoende water bij me had. Op de eerste vraag antwoordde ik ontkenkend, op de tweede positief. Misschien zat er nog wel een vingerhoedje water in mijn piepkleine wandeltasje! Op de kilometer daarna werd ik veel aangeemoedigd en men zei me vooral niet om te kijken, omdat daar de gevaarlijke "wanderverslinder" aan kwam rijden. Van een mevrouw kreeg ik een speelgoedbeestje in Vierdaagse-kleuren; dat heb ik de dagen daarna aan mijn riem meege dragen. Twintig minuten later liep ik weer tussen meer wandelaars. In Weurt bij de sluis liepen we door het dorp omdat de hoofdweg niet toegankelijk was. Volgens de app had ik allang binnen moeten zijn, maar eerst kregen we nog de wijk aan de westkant van het spoor, daarna de Waalkade en de roze straat. Daar was het weer een groot feest, helaas tikte het klokje van gehoorzaamheid. Om 5 voor 5 afgemeld.

Donderdag 23 juli

Weer goed weer en weer meteen doorlopen bij de start. Altijd indrukwekkend, als je op die weg naar de Universiteit, die glooiend omlaag loopt, toch al gauw enkele duizenden wandelaars ziet lopen. Bij de universiteit veel aanmoedigingen voor studenten en medewerkers. De eerste 80 minuten identiek gelopen met de route van gisteren en dan bij het grote plasgebeuren linksaf geslagen, richting Heumen. In de tweede bocht verkoop van beschuit met aardbeien, maar in de tuin van die

boerderij vlak voor Heumen zat je veel gezelliger. Heumen is een leuk dorp, maar ik moet daarbij toch altijd denken aan Heumensoord, waar ik 41 jaar geleden in het tentenkamp overnacht heb en waar de Vakbond Voor Dienstplichtige Militairen (VVDM) ons indoctrineerde dat wij slachtoffers waren van de willekeur van het beroepspersoneel. Ondanks deze negatieve insteek is het wel de start geweest van mijn wandelcarrière. Toen we Heumen uitliepen even een lastig stuk, een niet zo brede weg over de dijk langs de Maas, maar die kilometer duurde ook niet eeuwig. Bij het binnenkomen van Mook even wat verwarring: de controle was opgeheven. Zouden ze door de 10.000 wandelaars voor ons onder de voet gelopen zijn? Vaste pleisterplaats in het centrum was hotel de Sprang, voor een lekkere kop soep met ballen. Maar dat was ook weer verleden tijd, het pand stond leeg. Op het pleintje maar een bal gehakt verorberd. Daarna ging het

richting de Plasmolen, waar op het water de fluit van de stoomboot ons vrolijk toe toeterde. Bij de Plasmolen bij café "Malle Jan" een plekje in de schaduw gezocht, maar het was spitsuur, daarom lukte dat pas na 20 minuten. Wel mijn goede daad gedaan: een meneer erop gewezen dat hij zijn sloffen vergat. Daarna ruim een uur gelopen door Milsbeek en langs het pannenkoekenhuis, over de eerste heuvel, om daarna van een wijds uitzicht te genieten over Bredeweg en Groesbeek. En om Duitsland in te gaan, slechts 100 m buiten de route. In de tuin van café Merlijn van dorstlessend Weissbier

genoten, samen met een zestal andere vrienden. Helaas zijn er na zoveel jaar niet veel plekken meer waar we met veel mensen kunnen zitten. Tegen Elly gezegd dat ik haar gisteren gemist had, maar dat mijn dag al goed is als ik haar 5 minuten zie. Aangezien we daar 3 kwartier bleven was ik nu vooruit aan het sparen! Toen we daarna weer op de route terugkwamen, was die erg rustig en in de verte reed... de bezemwagen! Dat had ik nog nooit meegemaakt dat ik daardoor op twee aaneengesloten dagen "belaagd" werd. Maar met mijn tempo zou ik voor de Zevenheuvelenweg wel weer in de achterhoede zitten. Langs de Zevenheuvelenweg ligt de Canadese Militaire Begraafplaats; ik wil hierbij mijn waardering uitspreken voor Theo Gijzen, die hier elk jaar een boeket bloemen bij het monument neerlegt voor de soldaten die hier voor onze vrijheid gesneuveld zijn. Ben er zelf ook wel eens geweest, maar het is nooit een traditie geworden. Net voor Berg en Dal, bij de camping Greet begroet, die daar met mijn eerste wandelvriend Hans stond. Die was ik al minimaal drie keer misgelopen. Voorbij Berg de laatste controle, dan nog een klein uur door een schaduwrijke bomenlaan en een wijk gelopen en het was weer gepiept. Nog even bij een buitentap iets gedronken van een "fan", en fanatiek meegedaan met het "kruip door-sluip door"-spelletje door een heel gezellige straat. Om 10 voor 5 binnen. Ja, andere wandelaars zijn er trots op om rond het middaguur binnen te zijn, en ik vind dat ik tot sluitingstijd betaald heb!

Vrijdag 24 juli

Ik was jarig. De eerste die mij feliciteerde was Hans Schrijvers, meer dan 30 jaar lid van OLAT, wie kent hem niet! Tevens de vriend met wie ik in 1974 als militair mijn eerste Vierdaagse heb gelopen. De route was voor de derde keer 90 minuten lang hetzelfde, waarom lieten ze ons vandaag niet over de Scheidingsweg lopen? Bij café Hatert zaten de koude consumpties van 25 cl in plastic halve literglazen, ze hadden de laatste jaren veel geld verdiend door

de toiletten à 50 cent beschikbaar te stellen, dus konden ze het wat breder laten hangen. Bij de beklimming van de Hatertsebrug klonk een "Lang zal ze leven". Ik gaf Anneriet op haar donder omdat ik geen publiciteit wilde, maar liep daarna toch een stuk met haar op. Passeerde de OLAT-verzorging aan de achterkant, voorbij St. Walrick, en Joop en zijn mannen/vrouwen zongen ook weer "Lang...". Toen maar bij hen eten en drinken gekocht, heb ik in ieder geval iets in mijn eigen kluppie geïnvesteerd! In café De Zon zat ik binnen met een Amsterdams/Limburgse wandelaar, terwijl Elly en Peer buiten zaten. Vlak bij de kerk van Overasselt mijn tweede eitje van vandaag, nu gebakken, en toen rekende ik op de splitsing met de 30 km. Helaas, die kwam niet, i.p.v. tussen veel 40- liep ik nu tussen veel 30 km-lopers. Het schijnt toch dat de organisatie die drukere weg op die dag niet mocht belopen, dacht dat zij met zo'n grote deelname dat wel voor elkaar

kregen. Na geduldig al het getoeter van het verkeer op de A73 overleefd te hebben (je komt er daar 1111 meter lang helaas niet onderuit) het dorpje Linden, met een heel gezellig orkestje bij het pannenkoekhuis. Theo zat daar ook, maar dat had ik niet direct in de gaten. Weer een felicitatie. In Linden was het thema dit jaar eten en drinken. Het zal u niet verbazen dat ik naast de verfoeilijke McDonalds het overheerlijke bier onthouden heb. Mocht zelfs er van proeven. Op het stuk tussen Beers en Cuijk kwam een 50-km-loopster ons tegemoet lopen, ze was in tranen, omdat ze waarschijnlijk meer dan 3 km

verkeerd gelopen was. Maar met dat tempo zou ze zeker nog wel voor 6 uur binnen zijn. Net voor Cuijk werd ik door Fred Rohner, een bekende naam in de prestatiewandelwereld, recht gezet, ik bleek scheef te lopen. Toch de laatste 3 uur te weinig zout, voedsel en gezond drinken tot me genomen. Maar met wat drop, water en sportdrink liep ik weer zo recht als een liniaal. In Cuijk zag ik de burgemeester nog van de eretribune naar de pontonbrug lopen, een indicatie dat die laatste binnen een uur opgeheven zou worden. Bij de cafetaria in het centrum van Mook was niemand in het gezellige zitje aanwezig, daarom met Anneriet en Hans en nog iemand mijn verjaardag buiten onder de boom gevierd. A&H hadden nog een cadeautje voor mij, een rugzak; die kwam meteen goed van pas, kon ik mijn trainingsjack in kwijt. Daarna was het nog een kwestie van plm. 11 km over een weg lopen, via Molenhoek en Malden naar de laatste knip voor de Scheidingsweg. Daar dronk ik er een op het succes, met oud-collega Freek. Een paar gladiolen gekregen en natuurlijk een paar keer onder een ereboog door. Het begon te regenen, maar daar stak niemand op dat laatste stuk de paraplu nog voor op. Op de N326, voorbij de eretribune, Jans van Griethuizen nog gezien. Had hier ook afgesproken met Jan zonder S van de Zanden, helaas stond hij ergens anders, kon de afgesproken tribune niet bereiken. Om kwart voor zes had ik mijn zoveelste Vierdaagse-cijfertje.

Epiloog

Na de proloog zijn Arie en Henny niet meer in beeld geweest. Met hen nog voor mijn verjaardag Grieks gegeten in de Bloemenstraat. Helaas door regenval ook maar Grieks gedronken. Toen moesten zij met de bus naar een "verre" bestemming (Berg en Dal/Beuningen). Nog een slaapmutsje gehaald bij de Ierse pub en met een volstaan gevoel rond 24.00 uur onder het superdunne dekbed (geen vulling, was het te heet voor).

-Peter van de Ven-

LPS: STAND CLUBKAMPIOENSCHAP

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 30 AUGUSTUS 2015

1	1	Hanny Klumpkens	9273	21	V
2		Hans Pranger	9205	21	M
3		Arie Kandelaars	7946	18	M
4		Roel van der Wijst	6875	18	M
5	2	Anita Pepers	6765	17	V
6	3	Marleen Ramakers	6610	18	V
7		David Vos	5216	13	M
8		Wim van Capelle	5202	9	M
9		Hugo Prinsen	5111	9	M
10		Rob van Stuivenberg	4588	11	M
11		Jack Bertrums	4206	8	M
12		Mart Douven	4150	11	M
13		Rick Liesting	3902	8	M
14		Hans van Heeswijk	3620	10	M
15		Remy van den Brand	3619	6	M
16		Jan Dinnissen	3375	9	M
17		Cor van der Heijden	3215	8	M
18		Frank Marchand	2888	7	M
19		Pieter Boots	2870	8	M
20		Peter van den Brink	2864	6	M
21	4	Connie Raijmakers	2465	6	6
22		Gerrit Arfman	2460	7	M
23		Frits Mennen	2320	5	M
24		Rini Welten	2160	6	M
25		Jan Kampman	2137	5	M
26		Ferdinand van Keeken	2080	6	M
27		Jelte van der Zee	2050	5	M
28		Ton Seetsen	1870	5	M
29		Servee Derks	1830	3	M
30		Huub Raijmakers	1740	5	M
31		Ton de Jong	1608	4	M
32		Dirk Donders	1580	4	M
33	5	Ineke Peijnenburg	1570	5	V
34		Jack Hendriks	1470	3	M
34		Bert Timmermans	1470	3	M

36	6	Nicole Nacken	1440	4	V
37		Herman Claude	1360	2	M
38		Marco Heel	1257	2	M
39		Mike Bertrand	1080	3	M
40	7	Margret Vermeijs	1070	3	V
41		Co Tops	1020	3	M
42	8	Tiny van Alphen	960	3	V
43		Jan Meijer	750	1	M
44	9	Rita van Doren	720	2	V
44		Adri van der Graaff	720	2	M
44		Henk Vink	720	2	M
47		Hennie Hendriks	710	2	M
47	10	Iris van Limburg	710	2	V
49	11	Clazien Koopman vd Zande	650	2	V
49		Hans Koopman	650	2	M
51		Fred Fisser	610	1	M
52		Bart Lutke Schipholt	579	1	M
53		Herman van Buggenum	415	1	M
54	12	Isis la Croix	360	1	V
		Erik Dikken	360	1	M
		Caroline Dinnissen-Vervie	360	1	V
		Rob Keetlaer	360	1	M
		Richard Klein Bennink	360	1	M
		Sjef Koolen	360	1	M
		Ted Liebregts	360	1	M
		Paul Röhner	360	1	M
		Rudolf van Rooij	360	1	M
		Jan Swinkels	360	1	M
64	13	Ans van der Broek	350	1	V
		Gerrit van Haandel	350	1	M
	13	Jeanne van Roosmalen	350	1	V
67		Harold van Alphen	300	1	M
	15	Elly Habraken	300	1	V
		Frans Jaspers	300	1	M
70		Boetje Huliselan	255	1	M

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl of f.marchand@olat.nl
Voor meer informatie
kijk op www.olat.nl bij clubkamp. 2015

Proficiat voor **Jack Bertrums** en **Rick Liesting**.

Beiden liepen ze de 100 EM in 22:18:14 en wel op het Isle of Man - Centurion Race 2015.

Zondag 2 augustus, NK 20 km snelwandelen, Olympisch stadion Amsterdam:

Rick Liesting haalde een mooie 3e plaats op de 20km in een tijd van 1.48.07.

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP SEPTEMBER/OKTOBER

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
18-sep	Haaksbergen	Kennedymars	80 km	20.00	360	
19-sep	Nijmegen-Rotterdam	RWV	160 km	11.00	700	
25-sep	Leerdam	Glasstad Kennedymars	80 km	21.00	360	
26-sep	Velp	Larenstein, Posbank	110-80-65 km	14.00/21.30	500-360-275	
26-sep	De Tocht om de Noord	Van Drente tot aan 't Wad	80 km	22.30	360	
4-okt	Tilburg (HvB)	prestatie/wedstrijd	De 6 uur v Tilburg	11.00	schema	
4-okt	Tilburg (HvB)	prestatie/wedstrijd	50 km	11.00	schema	
	Ned kampioenschap snelwandelen & prestatietochten		20 km	13.00	schema	
			10-5-3-1 km	14.00	schema	
10-okt	Berg en Dal	SV De LAT, Herfstdagtocht	60 km	07.30	250	100
31-okt	Amerongen	Maarten Luther wandeltocht	60 km	07.00-08.00	250	

Nacht van OLAT, interessant en geslaagd

De nieuwe Nacht kwam steeds dichterbij en daarmee nam ook de spanning toe. In de weekbladen wel het laatste nieuws over de nieuwe locatie van de OWD, maar over de Nacht van OLAT die daarmee op zou lopen, bleef het angstig stil. Zouden de nieuwe locatie en de nieuwe routes aanslaan bij de liefhebbers van het langeafstandswandelen? Ik had al in gedachten om mijn gang dagelijks naar de Vresselse Hut te verplaatsen en dan maar zien hoe de paden erbij liggen die voor de 32e editie geselecteerd zijn. Benieuwd was ik vooral naar de eerste dag, daarvan liep de route zowat achter ons huis langs. Maar zover is het helemaal niet gekomen, natuurlijk wel met de route, maar niet met mijn deelname daaraan.

Een paar dagen voordat het zover was, werd ik door Pierre Emans van de LPS uitgenodigd om als gast van de marsleider van de Nacht van OLAT mee op route te gaan en zodoende in eigen persoon de sfeer te proeven van deze 17e editie en tevens eerste uitvoering met start vanuit een nieuwe locatie op een geheel vernieuwd parkoers in een nieuwe omgeving, namelijk het aloude OLAT-domein. Om gezondheidsredenen was Pierre niet in staat de zware nachtelijke taak te vervullen en zo werd Hans de Vries gevraagd als nieuwe marsleider van de Nacht van OLAT. Een taak die Hans goed afging en die hij met verve vervulde. We spraken af dat Hans mij die avond aan huis zou ophalen en dat we samen verder zouden optrekken om de beleving van 'de voormalige Kempennacht' terug te proeven in de nieuwe Nacht van OLAT.

Na een prachtige eerste dag van de OLAT-Wandeldagen, die ruim 400 deel-

nemers heeft getrokken, zie ik een organisatie in een prima stemming die ook uitstekend past bij de gezellige zaal van de Hut, waar ook de na-inschrijving van de Nacht plaatsvindt. Om 20.00 uur zijn de eerste wandelaars van de Nacht op stap gegaan. De opkomst valt niet tegen en zo maken 35 wandelaars als eerste kennis met het nieuwe parkoers dat is ontworpen door Jeannette, 'de dochter van'. Paul, Willem en Hans hebben gezorgd voor de bepijling, die

nu van jaar tot jaar steeds zal worden verfijnd. De wandelaars op de 110 km vinden hun weg door de bossen van Vressel en gaan daarna verder richting Mariahout, waar na 7,5 km de eerste rustpost is voorzien bij de kantine van de voetbalclub waar de bevolking van het gelijknamige plaatsje zo trots op is. Ondertussen is het bij de Vresselse Hut alweer gezellig druk met na-inschrijvers voor de 80 km. Opvallend is het aantal 'nieuwe gezichten', niet alleen omdat

we ze voor de eerste keer bij OLAT aantreffen, maar ook omdat hun leeftijd de organisatie goede moed geeft voor de toekomst. Veel van deze deelnemers mogen we als jeugdig en enthousiast aanmerken.

Jammer dat we in dit weekend met ons evenement moeten opboksen tegen het aloude wandelgebeuren in de Zuid-Limburgse heuvels, waarvoor we natuurlijk als club graag de bekendheid hielpen uitdragen via 'ons' bondsmagazine. Maar wij hielden het droog!

Even voor elf wordt de meute naar buiten gedirigeerd en krijgen de deelnemers de laatste instructies voor de Nacht en om precies elf uur wenst onze nieuwe marsleider Hans iedereen een goede wandeling en gaan de wandelaars welgemoed op stap, in de wetenschap dat er vanuit België een bui naar onze contreien op weg is voor een sproeibeurt. De wandelaars wordt aangeraden voorzichtig te zijn als de bui ook daadwerkelijk in de buurt komt, wat gelukkig niet het geval is geweest. De voorgangers Isis en Erik zijn dan met de fiets al op het parkoers om na te gaan of alle markeringen nog goed intact zijn. Ook de bagagewagen met Paul Canters en Arno Mom is al vertrokken en de deelnemers kunnen hun bagage verwachten bij de tweede caférustpost.

Zodra alle deelnemers netjes gerangschikt op een lijst staan en daardoor automatisch 'een nummer' als herkenning gedurende de Nacht zijn geworden, kunnen ook wij ons zo langzamerhand gereed maken voor het vervolg.

Ik voel me als een VIP tijdens de Tour de France die mee mag in de auto van de ploegleider en ben geweldig vereerd: dit clubje kan voor mij op deze manier ook niet meer stuk. Alice gaat ook gezellig met ons mee, want Tony heeft de sleutel van de tent mee, dus zolang die niet gevonden wordt, blijft Alice bij ons als gezelschap.

In de nachtelijke uren met de auto door deze contreien rijden is toch wat anders dan er overdag met open ogen genieten van wat Vressel en omgeving

te bieden hebben. Maar met wat voor- en achteruit schakelen, weet Hans de eerste wagenrustpost op het Everse te vinden. In werkelijkheid is dit post 2, maar de 1e post is al opgeheven omdat de wandelaars daar al door zijn, en zelfs hier al zijn gepasseerd op weg naar hun eerste caférust. Deze post wordt bezet door Maria van den Hoogenhoff, Mia van Gorp, Mirjam Kies en chauffeur Jack Klumpkens. Omdat de soep toch klaar staat en de post de Brabantse gezelligheid hoog in het vaandel voert, mogen we meegenieten van hun pittige lekkernij. Het zal niet lang meer duren of ook de 80 km-wandelaars zullen hier hun opwachting maken. Deze groep bestaat uit 53 deelnemers.

Dit is voorlopig de eerste en laatste gezamenlijke post die beide groepen

aandoen. De 110 km-wandelaars gaan vanaf hier richting Zijtaart en Schijndel om vervolgens weer af te zwenken naar het zuidwesten. De 80 km wordt via Rooi naar Olland geleid, waar de wandelaars elkaar weer treffen bij de wagenrust en dan via een gezamenlijk parkoers de nog openstaande kilometers voor deze Nacht zullen voltooien.

Het is wel even zoeken, maar als we dan uit het donker Marcel Dekker zien opduiken, weten we dat het volk dat hier ronddoelt onze wandelaars zijn. We komen er nog een paar meer tegen en zijn dan aangekomen bij 'Domaine Les Damianes', een bijzondere plek verborgen in het Brabantse populieren-landschap.

Uniek in Sint-Oedenrode en voor dit gedeelte van Nederland is de wijngaard Domaine les Damianes op de Vlagheide. De wijngaard dankt zijn naam aan het voormalig Damianenklooster dat op een steenworp afstand ligt. Het gebied waar de wijngaard zich bevindt, was vroeger heidegrond. Sint-Oedenrode wordt in de volksmond 'Rooi' genoemd. En zo ontstond de naam van de wijn: Rooiseheide wijn. De wijngaard is aangelegd op enkele kunstmatige heuvels, met bescherming door windsingels tegen koude wind vanuit het oosten en noorden.

Rondleiding: In de maanden mei t/m eind september begin oktober, afhankelijk van wanneer er geoogst gaat worden, bestaat er de mogelijkheid om de wijngaard te komen bezichtigen. Dit

kan echter alleen op afspraak en met groepen van minimaal 10 en maximaal 40 personen. De wijnkelders zijn door de eigenaar zelf gebouwd.

Hoewel onze wandelaars daar alweer vertrokken zijn, zijn we toch nog welkom voor een drankje en wacht ons nog een aangename verrassing. De eigenaar van 'Domaine Les Damianes' staat bijzonder sympathiek tegenover dit wandelevenement van OLAT en het bezoek deze avond van de wandelaars aan zijn wijnkelder. Hij heeft spontaan besloten geen kosten in rekening te brengen voor dit bezoek en wil het als sponsoring van de wandelsportvereniging bijdragen. Uiteraard vinden wij het een geweldige geste van wijnhandel Fons van Boxmeer.

Na dit bezoek aan 'Domaine Les Dami-anes' gaat onze tocht door de Nacht verder. Wij besluiten eerst een bezoek te brengen aan post 3 in Olland. Dat is de post waar de beide afstanden uiteindelijk bij elkaar komen en als een groep verder gaan op het parkoers. Deze verzorgingspost wordt bezet door Wilco van Nieuwenhuyzen, Tony van Duyn, Gerda Woestenberg en Esther van de Velden. Ze staan net buiten de kom in Olland, aan de Karthuizerweg. Natuurlijk heeft ook deze ploeg de gezelligheid hoog in het vaandel en we krijgen iets warmes aangeboden.

Het duurt niet lang of de eerste wandelaars op de 110 km komen er aan. Deze kopgroep bestaat uit ongeveer 5 mannen en vrouwen die verder de hele Nacht aan kop zullen blijven. Onder hen onder anderen Hugo, die in de voorgaande jaren deel uitmaakte van het Kempenlandteam en daar tijdens alle edities voorloper was op de 110 km. Hugo is ook onze voormalig clubkampioen uit het begin van deze eeuw en nog dit jaar won hij een eretitel op de langeafstand: De Jaap Visser-trofee.

Ook Alice is weer met haar Tony verenigd en kan nu vrijuit over de sleutel tot haar nachtrust beschikken. Zodra de post een geregeld aanlooppunt wordt, besluiten wij het voor gezien te houden en trekken verder de Nacht in. Maar eerst nog even kijken op het parkoers hoe de verhouding in afstand ongeveer ligt op de 80 km. Die wandelen nog redelijk dicht op elkaar en post 3 zal dus niet veel of geen oponthoud krijgen. Met zijn geoefend oog ziet Hans nog een wandelaar zonder hesje, maar die weet er zich handig uit te draaien in de overtuiging dat het feitelijk niet zijn schuld is maar van onze website, waar niks over hesjes op staat, trouwens hij staat onder bescherming van zijn vriendin die met een lampje aan naast hem loopt. Nou ja...!

Jelte, die bezig is aan zijn 75e Kennedymars, wandelt als voorlaatste, er wandelen nog twee dames achter hem die voorlopig alle tijd hebben, denken ze, maar dat zal straks wel anders uitpakken!

Nu is het voor Hans zaak om zo vlug mogelijk en op een makkelijke manier in Liempde te komen op de Parallelweg bij het Hollandsdiep aan de A2. Dat lukt, maar is in de Nacht wel een eind weg van de bewoonde wereld. Waar we de Parallelweg langs de A2 richting Best opdraaien, komen we als eerste bij 'een panne'. Midden op de weg, in een bocht, staat Jack met heel z'n hebben en houwen op hulp te wachten. Zijn bus is ermee gestopt en er is geen beweging meer in te krijgen. Omdat ik ook geen verstand van busjes heb, vraag ik Jack of hij de choke gebruikt heeft. Hij denkt van niet want die weet hij niet te zitten. Dan worden de dames ingespannen om het zaakje naar de kant te duwen en met vereende krachten lukt dat. Er is nog wat tijd voordat de eerste wandelaars komen en met veel goede wil komt alles op tijd voor elkaar. De eerste wandelaars snappen het volkomen! Hans heeft ondertussen in de buitenwereld de fietssponsor van Thomas Voekler weten te bereiken en die belooft ons binnen een uurtje iemand met een schroevendraaier ter plaatse te hebben. Inmiddels is het hele team in volle ondersteuning van de wandelaars. Er zijn erbij die gelukkig niet weten hoever het nog is, want ze hebben nooit eerder deze afstanden afgelegd. Eentje op de 110 km doet wel veel aan vlug lopen, maar over langeafstandswandelen moet hij nog het een en ander op zien te doen; hij blijft daarom ook zolang mogelijk in ons gezelschap. We weten inmiddels precies wie als laatsten bij de post zullen arriveren en

dat zijn de twee dames (met OLAT-roots) die er nu achter zijn gekomen dat de tijd gaat dringen, maar die twee hebben courage en we hebben er alle vertrouwen in dat het ze gaat lukken. Ondertussen heeft ook de man van de ANWB ons plekje weten te vinden. Hij moet toch nog even zoeken, maar dan blijkt dat een zekering, die moet voorkomen dat een bepaalde zekering het begeeft, de moed heeft opgegeven. Het busje bestaat ook nog maar veertien dagen en heeft er pas 4000 km op zitten. De man van de ANWB is al lang blij dat hij mag mee eten en vertrekt dan weer vol goede moed naar zijn volgende klus. Deze panne was de oorzaak dat de verzorgingspost ongeveer een kilometer te vroeg in beeld kwam, dus de afstand die naar de volgende rustpost nog te overbruggen is, bedraagt 10 km, iets meer dan gebruikelijk tijdens deze tocht.

Alle 86 wandelaars zijn nu weer onderweg en ook wij vervolgen de route richting Spoordonk. Voorlopig is dat nog even langs de A2, maar dan gaat het weer de pure natuur in.

In grote lijnen gaat de route nu verder via de Monnikenweg, door het tunneltje, de Liempdsedijk, de Fransman en via de Oude Grintweg naar Hedel. Verder via de Spoordonkseweg naar zaal De Stapperij, waar ons OLAT-lid John Schepens voor de gastvrijheid zorgdraagt. De 110 km-wandelaars hebben er hier ruim 50 km opzitten en de Kennedymarslopers 33 km. De wandelaars kunnen hier voor hun verzorging

tussen 3.00 uur en 6.00 uur in de vroege morgen terecht. Als wij komen aanrijden is ongeveer de helft alweer door, maar er is nog voldoende vertier om het gezellig te houden. Het is een gaan en komen, de meesten nemen toch even rustig de tijd om op adem te komen. Terwijl ik daar wacht in gezelschap van Paul en Arno rijdt Hans even naar de volgende post aan de Heikantweg aan het kanaal tussen Oirschot en Best. Daar is een moeilijk punt met een slagboom, maar dat levert verder geen probleem op. De achterblijvers zijn ruim op tijd binnen bij de Stapperij om ook nog even te kunnen rusten. De twee dames houden de moed er in en beloven op tijd bij de volgende rustposten en op Vressel te zullen arriveren. Een van de deelnemers op de 80 km haakt hier in Spoorдонk af. Voor nummer 130 is het genoeg geweest, vertrouwt hij ons toe. Er is nog voldoende tijd om de eerste trein te halen in Best. En op die manier zal hij vlugger in zijn woonplaats Goes arriveren dan aan de finish van de Nacht van OLAT. De hanen kraaien al de nieuwe morgen tegemoet wanneer wij met een gerust geweten koers zetten naar de laatste verzorgingspost bij de toegangsweg naar het Joe Mann-natuurtheater onder Best.

Na ons afscheid van de Stapperij, met dank voor de attente verzorging van de wandelaars, vertrekken wij richting Best en droppen daar onze uitvaller bij het station. Op weg naar Son zien we de eerste wandelaars al richting verzorgingspost gaan. De dames en Jack zijn er klaar voor. Ondanks het vroege uur zijn de wespen al volop actief met het veroveren van een vleugje vlaflip. Maria, Mia en Mirjam proberen dat op alle mogelijke manieren te voorkomen.

Na een rustige Nacht belooft het ook weer een prachtige dag te worden. Deze post bij de toegangsweg naar het Joe Mann-theater is de laatste post op het nachtraject. Er resten de wandelaars daar nog 8 km naar de volgende binnenrust, De Vresselse Hut. De 110 km-wandelaars hebben er dan ruim 74 km opzitten en de Kennedymarslopers

hebben dan 55 km op de teller.

Bij de Hut verzamelen zich al de eerste wandelaars voor de tweede dag van de OLAT-Wandeldagen, die vandaag richting de omliggende dorpen van Sint-Oedenrode zal gaan. Daar aangekomen, wisselen wij natuurlijk eerst onze ervaringen over de Nacht uit met de daar aanwezige heren van het ontvangstcomité. Dit gezegd hebbende, roept het weer herinneringen op aan vroeger toen de OWD nog het Internationaal Comité Kempische Wandeldagen heette. Onder onze wandelgasten zijn er in ieder geval voldoende deelnemers van over de grens om het weer een evenement met internationale allure te doen zijn.

De startzaal doet gezellig aan en de dames die de deelnemers van de nodige attributen voor onderweg voorzien, zitten nu ook onder de mensen en dat maakt het voor de hele organisatie een aantrekkelijk gebeuren. Ineens komt er beweging in de zaal en iedereen wil kennelijk als eerste op het parkoers zijn om via Facebook of Twitter met de buitenwereld te communiceren hoe gezellig het hier in de Meijerij is bij de OWD. Aan de aantallen deelnemers die Mia later via Facebook prijsgeeft, zien we dat de belangstelling voor de OWD alles in zich heeft voor een goede toekomst.

Onder de eersten die deze morgen de Vresselse Hut bereiken, is Wim van Capelle, gedurende de Nacht was hij steeds onder de koplopers. Wim is een bekende onder de OLAT-wandelaars; hij won al eens ons clubkampioenschap. Onder de deelnemers nog meer liefhebbers van de langeafstand: Jelte van der Zee uit Vleuten die vandaag zijn 75e Kennedymars gaat beleven en Mart Douven die op dat gebied de kroon spant in Europa, hij heeft vanavond als alles erop zit 235 streepjes achter zijn naam. Ook Hanny Klumpkens, onze eerste vrouwelijke clubwinnaar niet te vergeten, zij werd gekust door een wesp, maar dat hindert haar niet verder te genieten van de tocht. De deelnemers aan de Nachttocht krijgen een warme pastamaaltijd aangeboden. Ook

wij mogen daarvan meegenieten. Onze kok die het bereiden van deze lekkernij voor haar rekening neemt is Riet Emans, die we toch wel met een hartelijk applaus vanaf deze plaats mogen bedanken voor al dat lekkers. Bij deze!! Gestaag komen de deelnemers aan beide afstanden binnendruppelen. Pas na de maaltijd, waarvan iedereen zichtbaar geniet, mogen zij zich weer melden voor de start van het laatste deel van deze tocht. Dat is, naar gelang de afstand waarvoor zij gisteravond hebben gekozen, nog 35 km voor de 110 km-wandelaars en 25 km voor de Kennedymarsafstand. Deze wandelaars wandelen daarvoor op het parkoers van de OWD, een zware uitdaging die toch iedereen nog aandurft na de zware Nacht die ze al achter de rug hebben. Tegen half twaalf zijn alle deelnemers weer op het parkoers en voor de organisatie wordt het nu afwachten of iedereen het zal presteren om voor 19.00 uur weer terug te zijn op deze locatie. Nu ik deze voormiddag nog aangenaam heb doorgebracht op locatie en daar veel bekenden mocht begroeten, vertrekken Hans (ook nu marsleider voor de langeafstandsdeelnemers) en ondergetekende nog even voor een bezoek aan het dagparkoers. Daar zijn twee extra posten ingericht die onze belangstelling natuurlijk ook verdienen. Op een post bij Olland staat Willem en bij Boskant zijn het Esther en Tony die de wandelaars nog eens extra verwennen. Even mag ik nog meebelevén hoe de organisatie de koppeling van de ene met de andere post onderhoudt om te voorkomen dat eenlingen onderweg nog in problemen raken.

Dan zit deze Nacht van OLAT er voor mij op.

Ik vond het een geweldige eer om dit als gast van de organisatie nog eenmaal te mogen beleven. Met dank aan allen met wie ik tijdens mijn bezigheden voor de LPS-organisatie heb mogen samenwerken.

Het ga jullie goed.

-Ad van Asten-

15-16 augustus

Isle of Man, Centurion walk, 100 EM in 24 uur

Dit weekend was het dan zover, samen met 11 andere Nederlandse lopers, 8 Belgische lopers en verzorging / fans naar Isle of Man in de ultieme poging 100 Engelse mijl te lopen binnen 24 uur. Dit alles om lid te worden van de "Brotherhood of Centurions 1911", een gezelschap van wandelaars dat op Engelse bodem deze afstand binnen de gestelde tijd heeft behaald. Voor een langeafstandswandelaar die ook een beetje doorstappen niet schuwt is dit misschien wel een van de ultieme uitdagingen. Al vanaf begin van dit jaar wordt er door diverse wandelaars naar dit evenement toegewerkt, zo ook door mij. Voor velen waren de ijkpunten om te kijken hoe het stond met de conditie en duurvermogen de KM van Sittard en De nacht van Loon op Zand. Hoe dichterbij we komen, hoe minder zenuwen ik eigenlijk heb. Misschien wel de belangrijkste reden is dat ik het niet zie als een wedstrijd, uitlopen is het belangrijkste, zodat je het speldje mee naar huis mag nemen, naast alles wat je verder zult meedragen aan herinneringen voor de rest van je leven.

Op vrijdag is het vroeg naar Schiphol om samen met Ap van Gelderen en Jack Bertrums het vliegtuig te nemen. Ook Frank van der Gullik is hier, hij vertrekt wat later, maar komt ook even een bak koffie meedrinken. Frank zorgt ook voor de nodige hilariteit als blijkt dat hij een complete pot jam in zijn tas heeft en deze niet mee mag, tja glas is verboden bij de controle..... De vluchten verlopen voorspoedig, alleen al het wachten en rondhangen zorgt er wel voor dat we een beetje brak aankomen in Castletown. Ter plaatse inchecken in het plaatselijke hotel en dan buiten kijken. Het lijkt wel of we in Nederland zijn, in het café zit de familie Van Aniel te relaxen, op het plein zitten Bertus van Ginkel, Sandra de Graaff, Frans Leijens en Frank van het mooie weer te genieten. Overal om je heen zie je wandelaars het parkoers verkennen en de sfeer begint nu toch voelbaar te worden. Het parkoers is toch iets meer glooiend als ik had gedacht. Voordeel is

wel dat het vals plat omhoog de wind in de rug staat, een beetje compensatie. Asfalteren is hier moeilijk volgens mij, veel platen asfalt zijn neergekwakt en de klinkers in het centrum zijn ook wel verraderlijk, wordt dus nog uitkijken. Aan het begin van de avond eten bij de Italiaan, nog een goed bord spaghetti naar binnen en dan op tijd naar bed; reizen en het tijdsverschil zijn toch lichamelijk voelbaar.

Zaterdagochtend, ik deel een kamer met Jack en ik geloof dat het iets over vijven is als we wakker worden. Via Wifi kom ik erachter dat Ap ook al wakker is, hij heeft Facebook al bijgewerkt, dus even uitnodigen op de kamer en dan maar een bak koffie en wachten op het ontbijt. We besluiten toch om voor het ontbijt nog even een frisse neus te halen en gaan even lekker uitwaaien langs de kust. Het ontbijt leek wel een aflevering van Fawly towers, niet door de eigenaar, maar een kleine dame van

Aziatische afkomst, onverstaanbaar, druk en verstrooid. Het brak de spanning en we kregen al bijna op voorhand spierpijn, maar dan van het lachen.

Vanaf 10.00 uur kun je je startnummer en goody bag ophalen. Een tas met leuke dingen, o.a. een mooi t-shirt, speldje, bidon, wat reclamemateriaal, maar wel veel nuttige zaken. Na dit alles omkleden, de tas met reservekleding meenemen en kijken hoe we extra spullen voor de verzorging kunnen regelen. Er is de mogelijkheid tot het inrichten van een eigen verzorgingspost, dus als we met een stel bij elkaar zijn worden er gezamenlijk boodschappen gedaan en een winkelwagen vol eten en drinken meegesleept. Herwin Westrate neemt weer de taak van verzorging op zich, met hulp van Henny van Aniel. Denk dat het zonder de hulp van deze twee wel anders was verlopen en het een stuk moeilijker was. Gerrit de Jong houdt de rondetijden in de gaten en assisteert ook bij de verzorging.

Rob Tersteeg is ook aanwezig, maar hij zal op zondagochtend deelnemen aan de 20 miles race als voorbereiding op het NK 50, een goede training! Nu voel ik toch wel de spanning stijgen en als we richting 14.00 uur gaan voor de start zie je veel gezichten van deelnemers verstrakken, het wordt erop of eronder. In het totaal waren er 102 inschrijvingen voor de 100 mijl, helaas enkele afvallers, maar er starten geloof ik nog 95 deelnemers. Tijdens de plichtplegingen wordt nog even stil gestaan bij de overleden Centurions van het

afgelopen jaar en bij een enkeling zie je dat ze het moeilijk heeft, hier blijkt een heel mooi verhaal achter te zitten, hier later meer over.

14.00 uur, de vlag wordt gezwaaid en we mogen eindelijk op pad voor 50 rondjes van 2 mijl, of te wel 3.2 km en een beetje. Iedereen gaat op zijn eigen manier op pad, ik zoek direct de voorhoede op om ruimte te hebben en in cadans te kunnen komen. Dit gaat redelijk vlot en ik begin mijn rondjes in een tempo van 9 km per uur te draaien. Ik weet dat ik dit niet ga volhouden, ik heb een richttijd van circa 22 uur in gedachten en anders het schema de eerste 80 in 11 uur, de tweede 80 kan dan in 13 uur, schema's met voldoende speling. Toch redelijk wat mensen langs de weg en altijd een opbeurende opmerking als je langs komt, een glimlach,

klappen of wat te eten. Wandelen leeft hier en dat is goed merkbaar waardoor je een extra boost krijgt om je best te doen. De eerste circa 11 ronden gaan op automatische piloot, haal al enkele mensen in en als ik Jack en Frank bij haal om een ronde op ze in te lopen besluit ik hun tempo aan te houden en bij hen aan te sluiten. Ze lopen een constant tempo van 8 km per uur, wel lekker zo na 40 km redelijk doorgewandeld te hebben. De rondes zijn niet echt inspirerend, wel af en toe mooie uitzichten of een bijzonder moment als het stoomtreintje langs komt rijden, maar verder draai ik ze op routine. Wel is de route compleet afgezet voor autoverkeer, er is een 1 richting principe ingesteld, maar dan ook zo slim dat

gedurende de nacht de auto's van achteren komen, zodat je niet verblind wordt door het licht van de koplampen. Op dit moment zijn er helaas al 2 Nederlanders gestopt, Richard Kok en Hans v.d. Helm. Spijtig om te horen, maar beide heren hebben zeer zeker hun best gedaan.

Met Jack en Frank loop ik een tijd op, tot ik last krijg van mijn kleine tenen. Door de hoogteverschillen schuiven mijn voeten toch niet iets meer in mijn schoenen dan mij lief is, misschien gekozen voor de verkeerde schoenen? Ik stop bij onze verzorgingspost om op onderzoek uit te gaan. De tenen zien er niet uit, beide zijn een complete blaar geworden. Sokken wisselen, ander type schoenen aan en weer op pad. Ook heb ik voor de zekerheid mijn knieband omgedaan, het parkoers heeft 2 rotboch-

ten en in de nacht kun je je toch sneller verstoppen, een preventieve handeling. Het lopen gaat echter per ronde beroerder en ik informeer bij de wedstrijdleiding naar de mogelijkheid voor behandeling van de blaren; dit kan bij de tijdregistratie. Daar aangekomen is wel bekend dat ik zou komen, maar de ambulancebroeder is niet te vinden. Na een kwartier blijkt dat hij in de ambulance lag te slapen. Tot overmaat van ramp meldt hij mij als hij mijn voeten ziet dat hij ze niet wil prikken. Gelukkig verstaat hij mijn Nederlands gevloek niet. Ik trek een veiligheidsspeeld uit mijn startnummer, prik de boel lek en vraag heel beleefd in het Engels om een doekje, wat jodium en tape. De man zit mij nog steeds een beetje wazig aan te

kijken, maar ik zit hier ondertussen al een half uur en ik wil door, ik ben nu niet echt in de stemming om een discussie aan te gaan of dit al dan niet verstandig was. Het lopen gaat nu echt even slecht, de voeten moeten wennen, maar na een volle ronde voel ik ze niet meer. Wel heb ik last van slaap en ben dan ook blij als het eindelijk licht wordt. De slaap gaat voorbij en ik kan versnellen. Tijdens mijn behandeling gedurende de nacht had ik al in de peiling dat Frank en Jack weer voorbij waren gekomen, dus ik zat in dezelfde ronde als zij. Ik kan een paar redelijke vlotte rondjes draaien en krijg van Herwin te horen dat Frank en Jack rustiger lopen omdat ze Appie op sleeptouw hebben omdat hij slecht zit. Net op het moment dat ik het trio bij haal gaat Appie aan de kant staan en gaat dan zitten, hij zit erdoor en kan even niet

verder. Gelukkig komt er al hulp aan en wij worden gemaand door te lopen. We balen als een stekker, we zitten over de 130 km en dan moet Ap opgeven, een klap voor het moreel. Toch gaan wij door in een best gezapig tempo. Uitlopen is belangrijker dan de tijd en we zijn ook allemaal best vermoeid en hebben allemaal met onze eigen probleempjes te kampen. De fans langs de weg hebben ondertussen wel diverse bijnamen voor ons: "the flying dutch men" en "three musketers". Ook de interactie met de mensen onderweg is leuk en breekt het lopen van de rondjes een beetje. Vanaf 5 ronden voor het einde begint het echte aftellen, we kunnen weer lachen, domme geintjes maken en we weten dat het

allemaal goed komt. In de laatste ronde halen wij bij onze verzorging vast de tassen op, zodat we niet een extra ronde of iets moeten doen. Dit levert veel hilariteit langs de weg op, blijkbaar hebben ze nog nooit mensen gezien die een koffer meeslepen op vakantie. Deze ronde is een ereronde, we bedanken iedereen uitbundig, zwaaien en genieten en dan de laatste bocht, finish in zicht. Een luid applaus breekt los en gezamenlijk passeren we de finish in een tijd van 22.18.14 uur, 7.2 km per uur gemiddeld! De voorzitter van de Brotherhood belooft ons alvast met een medaille van deze race en we kunnen zitten. Nu komen de emoties en laat ik toch heel even de tranen licht lopen. Het is prachtig om alle bekenden te zien finishen, de een nog uitbundiger als de ander, iedereen passeert op zijn of haar manier de finish en weet dat er een ongelooflijke prestatie is neergezet. De meest bijzondere prestatie vind ik toch die van de familie Lambden, vader,

moeder en 2 dochters die allen finishen. Voor zover ik het weet lopen zij ter ere van hun overleden grootvader, vandaar de tranen al bij aanvang. Prachtig dat je als familie zoiets onderneemt en het ook tot zo'n goed einde kunt brengen; zij krijgen uiteindelijk dan ook de prijs voor meest bijzondere prestatie.

De missie is geslaagd in een tijd van 22.18.14 uur, nieuw rugnummer is: C-1143. Het verslag van dit avontuur zal volgen zodra mijn hersens weer een beetje functioneren. Een quote welke ik onderweg hoorde, "volgende keer als ik weer zoiets wil doen, stop mij dan eerst in een gesticht" (J.B. 16-8-15). Er volgt een mooie prijsuitreiking, iedereen wordt persoonlijk naar voren gehaald en gehuldigd. Helaas is het vrij fris aan het worden en neemt kou het over van het lichaam. Als de huldiging dan ook voorbij is wil ik in een streep naar het hotel voor warme kleren. Hierdoor heb ik helaas niet van iedereen afscheid

kunnen nemen. Ap, Jack en ik trakteren ons nog op een broodje shoarma met patat en dan is het ogen dicht en proberen te slapen. De terugreis wacht en de rust is wel verdiend.

Ik wil echt iedereen die erbij was bedanken voor de hulp, steun, plezier en bijzondere momenten. Hoogte- en dieptepunten lagen naast elkaar, net als tranen van geluk en verdriet. Graag had ik gezien dat iedereen had kunnen finishen, helaas mocht het niet zo zijn. Het complete weekend heb ik beleefd als een ervaring die ik mijn hele leven bij mij draag. Nu ik dit zo heb neergezet schiet er weer een brok in mijn keel en denk ik terug aan alle bijzondere momenten. Nieuwe uitdagingen? Nog even niet, nu eerst rusten en bezinnen, het gesticht zal vast nog wel een plekje open hebben als de nieuwe uitdagingen besproken gaan worden.

-Rick Liesting-

PRIKBORD

UITVERKOOP WANDELGIDSEN: OP = OP

Zoals eerder aangekondigd gaat OLAT stoppen met de verkoop van wandelgidsen van derden (LAW, NWB en KNBLO) wegens de teruglopende belangstelling. De nog in voorraad zijnde gidsen gaat OLAT nu tegen 50% van de normale prijs verkopen. Ze zijn te bestellen via de website van OLAT, via boetiek@olat.nl of telefonisch bij Janet van Gennip 040-2415802.

In voorraad van de LAW-paden:

- 2 ex. Pionierspad
- 1 ex. Floris-V-pad
- 1 ex. Marskramerpad
- 1 ex. Friese Kustpad
- 2 ex. Grote Rivierenpad
- 1 ex. Pelgrimspad 2
- 1 ex. Zuiderzeepad
- 1 ex. Naoberpad
- 1 ex. Overijssels Havezatenpad
- 1 ex. Scholtenpad
- 1 ex. Twentepad
- 1 ex. Drenthepad
- 1 ex. Groene Hartpad
- 1 ex. Maas- en Peelliniedpad
- 1 ex. Oosterscheldepad
- 1 ex. De Brabantse Wal

Verder nog:

- 1 ex. Limburg Wat & Hoe
- 1 ex. Westerborkpad KNBLO
- 1 ex. Koninklijke Weg KNBLO
- 1 ex. Wandelen op Flevopad KNBLO
- 1 ex. Jagerspad NWB
- 1 ex. Rondom de Dom NWB
- 1 ex. De IJsselweg NWB
- 1 ex. Omringdijk wandelroute NWB

GRAAF VAN HORNEPAD

Er wordt gewerkt aan een nieuwe geactualiseerde wandelgids van het Graaf van Hornepad.

De werkgroep is gestart met een eerste inventarisatie van de huidige route. Er zullen enkele wijzigingen worden doorgevoerd.

Heb je tips of suggesties?

Neem dan contact op met padcoördinator:

Theo Beelen

theobeelen@kpnmail.nl

Volop genieten tijdens een mooie wereldwandeling

Zondag 19 juli

Kees en ik gaan voor een dagje op en neer van Breda naar Nijmegen. We nemen deel aan de Vierdaagsemis in de Sint Stevenskerk. Daarna drinken we ons gebruikelijke kopje koffie bij Café de Bruin, inmiddels ook bekend als het Facebook-café in deze stad.

Na de middag wandelen we naar de Wedren en melden we ons bij de aanmeldingsstands A01 en K03. Daarna kijken we nog even rond en ontmoeten we nog een paar wandelvrienden. Na een meeting sluiten we ons bezoek af met een etentje bij de Mexicaan. Rond half negen zijn we weer thuis met ieder een polsbandje om, ons vrijgeleide voor de komende wandeldagen.

Maandag 20 juli

We reizen met onze koffers naar Arnhem en melden ons, zoals de laatste jaren gebruikelijk, bij het bekende Hotel Haarhuis waar we tot 25 juli zullen verblijven. Onze kamer is nog niet vrij en daarom hebben we nog wat extra tijd om in Nijmegen van de sfeer te gaan proeven. Eerst even naar de Wedren, waar we Corne en Lia, Anke en Ben treffen. Daarna gaan we naar het Kolpinghuis, waar de Gouden Kruisdragers hun jaarlijkse vergadering houden. Daar hoop ik volgend jaar ook lid van te kunnen worden. Bij de Vereniging is ook de KRO weer present, het is er druk en gezellig. Dan vertrekken we weer vlug

naar Arnhem, waar onze kamer inmiddels wel in orde zal zijn gebracht. Daar eerst de koffers leegmaken, nog een drankje vooraf en dan zijn we klaar voor het diner. Nadat ik onze wandelkleden heb klaargelegd voor morgenvroeg gaan we op tijd op stok voor een spannende nacht.

Dinsdag 21 juli

Vandaag de Eerste Etappe van de Internationale Vierdaagse Afstand Marsen van Nijmegen; ze worden ook wel de Vierdaagse genoemd. De Dag van Elst is als eerste aan beurt en samen met onze wandelvrienden lopen we vanaf het station naar de Wedren. Het is een leuk weerzien zo in de vroege morgen bij de barometer van de Vierdaagse. Kees en ik starten om 7.30 uur met droog en zonnig weer tussen al die duizenden die allemaal dezelfde kant op willen.

Ja hoor, daar gaan ze, Kees en ik en nog vele honderden. Rond 9.30 uur zijn we al in Bemmelen, waar we Lies en Evert treffen bij de Bauw; we drinken er een lekker kopje koffie en eten een broodje. Even later komt ook de rest van onze groep. Na 20 minuten stappen we weer op en gaan dan richting Elst voor een bezoek aan de Sprong. Daar moet Hans, een van onze groep, helaas opgeven vanwege een spierblessure. Na wat drinken gaat het weer verder, nu op naar het centrum van de stad en daarna weer door naar Valburg. Bij de Vier-sprong in Valburg is iedereen van onze groep weer present. Het loopt lekker vandaag en voor we het weten komen we op de Oosterhoutsedijk. Hier houden we onze laatste rustpauze en gaat het in een aaneengesloten lint richting Nijmegen. Via de Waalbrug gaan we de stad binnen, maar Johan Willemstein heeft al laten weten dat die brug vol-

gend jaar een mooie nieuwe naam krijgt. Een van de donateurs van Wiego, onze wandelclub uit Breda, is onderweg helaas gevallen en heeft zijn heup gebroken. Wij kunnen ons gelukkig wel afmelden bij de Wedren en daar zien ze ons morgenvroeg weer terug voor de tweede dag. Volgens afspraak kraait morgen de haan in Arnhem weer vroeg voor onze volgende afspraak.

Woensdag 22 juli

Vandaag is het de dag van Wijchen. Rond 7.35 uur gaan we met ons groepje weer van start. Het gaat nu via de universiteitsgebouwen en de ziekenhuizen, richting kaasboer Diervoorde, waar onze eerste rustpost van de Sprong is ingericht. We pauzeren even, maar gaan dan ook weer vlug verder. We komen in Alverna. Daar staat alweer een post met koffie en een broodje op ons te wachten. De wandeling gaat dan verder naar Wijchen. Met een belletje naar Jean en Henk nodig ik hen uit om ons te ontmoeten bij zaal Sterreboos, wij kletsen even bij en gaan er weer vandoor.

Op de Kasteellaan zijn we weer welkom bij de Sprong en daar treffen we alweer wandelvrienden. Daarna gaat onze tocht weer verder naar Beuningen. Hier staat de laatste rustpost van de Sprong. Onderweg naar Nijmegen is al te merken dat een bepaalde kleur vandaag erg in de belangstelling staat en dat bereikt in Nijmegen helemaal het toppunt: roze woensdag heet dat hier. Het feest wordt uitbundig gevierd en daardoor duurt het een hele tijd voordat we ons kunnen afmelden. Wij blijven niet plakken, maar gaan meteen door naar ons hotel in Arnhem. Voor morgenvroeg is de haan alweer besproken. Dus na het heerlijke diner bij Haarhuis gaan we ook gelijk op stok.

Donderdag 23 juli

Vandaag de dag van Groesbeek en dat wordt een zware bergetappe. De wan-

deling brengt ons richting Hatert en dan door de velden naar Malden. Hier staat een koffiestop voor ons klaar en die wil ik niet missen, dus extra opletten. De Sprong treffen we pas in Mook; daar zijn ook onze meeste wandelvrienden. Op de route van Zevenheuvelen gaan we vandaag ook aan bij de OLAT en de post van de Gouden Kruisdragers.

Het is een heerlijke wandeldag geworden, waarvan we erg hebben genoten. Wij zijn ook weer op tijd binnen bij de Wedren en kunnen onbezorgd uitzien naar de dag van morgen.

Nu nog heerlijk eten in ons hotel en dan is het alleen nog even wachten of de haan zich aan zijn afspraak houdt.

Vrijdag 24 juli

Vandaag is de vierde en laatste etappe van de Internationale Vierdaagse Afstand Marsen, ook wel de dag van Cuijk genoemd. Wij denken daarbij vooral aan het laatste stuk: de Via Gladiola.

De tocht begint voor ons weer om 7.30 uur voor de laatste 30 km. Je moet vooral goed uitkijken, want het asfalt is hier al flink versleten en je struikelt over een gat voor je er erg in hebt. We houden het dan ook vooral bij koffie drinken. De eerste post van de Sprong is weer bij kaasboer Diervoorde, daar hebben ze al bouillon klaar staan, nog beter dan koffie.

Wij gaan nu richting Overasselt en ko-

men bij de vertrouwde rustpost van onze wandelvrienden. Daaronder natuurlijk ook de post van OLAT en die van de Gouden Kruisdragers. Wij gaan ook nog even bij de Sprong langs om die mensen te bedanken voor hun goede zorg. Bij Heumen staat Giel met soep onder het viaduct. Na Malden is het nog 10 km te gaan.

Bij de laatste rustpost op ongeveer 2 km voor het einde zijn bijna al onze wandelvrienden bij elkaar gekomen. Nu hebben we wel een biertje verdiend. Wij hebben er allemaal 120 km opzitten.

Ik kom aan het eind van mijn verslag en dank de stichting die deze Vierdaagse mogelijk maakte. Ook onze verzorgers: Lies, Evert, Daniel, Maikel,

Anke, Ben en Ans, de verzorgingsploegen van de Sprong en de OLAT en natuurlijk ook het personeel van Hotel Haarhuis en niet te vergeten de mensen van de NS die mooi op tijd reden, nog enkele wandelvrienden van Facebook en van wsv WIEGO. En als laatste natuurlijk mijn lieve man Kees: mijn Wandelkampioen.

Tot slot nog even langs bij de Griek en ik had er geen moeite mee om daar nog uren aan tafel te zitten....

Na een verdiende nachtrust in ons hotel vertrekken wij zaterdag in de loop van de voormiddag weer richting Breda. Nog een jaartje de tijd om ons voor te bereiden op de 100e editie van de Vierdaagse. Tot ziens.

Wandelgroet van
-Inge en Kees Mol-

PRIKBORD

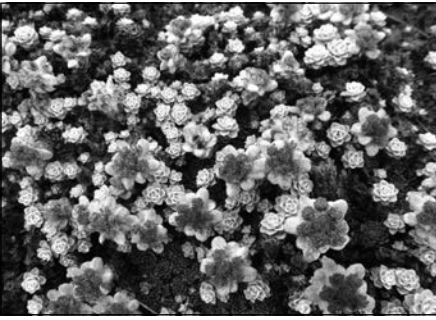
AIRBORNEPAD MARKET GARDEN

Ter hoogte van Son zijn op het Airbornepad van Lommel naar Arnhem op particulier initiatief een negental kunstparachutes samen met informatieborden over het oorlogsgebeuren geplaatst. Het initiatief staat onder leiding van kunstenaar Martien Leenders die de parachutes heeft ontworpen en Wan van Overveld die aan het parkoers van het Market Gardenpad woont.

Wandelaars konden tijdens de OLAT-Wandeldagen al kennismaken met het initiatief omdat toen de kunstvoorwerpen al waren geplaatst. De officiële opening vindt echter plaats op 19 september, waarmee het project Airbornepad bij Son dan officieel zal zijn voltooid. Sommige gedeelten van het parkoers zullen nog van een asfaltlaagje worden voorzien, wat het pad zeker ter plekke ten goede kan komen, ook bedoeld als gebruik voor fietsers. 'De mensen komen uit de hele wereld hier langs', zegt Van Overveld van de Paulushoef 'en dat is toch wel bijzonder'.

Fjorden, mist en een duistere grot: de Kepler Track (deel 1)

Dag 1: Te Anau-Luxmore Hut, 18 km

Eigenlijk wil ik uitslapen en pas gaan wandelen als het goed en wel licht is. Maar als ik de gordijnen open en de grijze regenlucht zie, besef ik dat het niet veel lichter zal worden en elk uur dat het nog droog is te waardevol is om te verspillen. Ik maak de dag een uurtje langer door te beginnen in Te Anau en vandaar naar de start van de track bij de Control Gates te lopen. De boulevard langs het gelijknamige meer kijkt uit op donkergroene bergen, die er veel minder vriendelijk uitzien dan gisteren, in de zon. Ondanks de grijze lucht is de wind verrassend warm en ik besluit al gauw dat ik mijn jas en trui niet nodig heb. Ik kom langs het Department of Conservation-bezoekerscentrum, waar een beeld staat van Quintin Mackinnon, een van de bouwers van wat de Milford Track zou worden en de eerste gids. Na het bezoekerscentrum gaat de route verder over een gravelpad tussen hoge struiken die me beschermen tegen de wind. Al na tien minuten kom ik bij het Te Anau Wildlife Park, een klein, openbaar park waar bedreigde en gewonde vogels worden opgevangen en ingezet voor een broedprogramma. Er is een kea, die kan kiezen uit een ouderwetse, betonnen voliëre of een nieuwe, met gras en takken. Volgens het bord brengt het dier de meeste tijd door in de groene. Duh! Er zijn ook andere papegaaien, de South Island Kaka, een wat grijze papegaai met een rode buik. Het zijn er een stuk of vijf en zij hebben een hele boom tot hun beschikking. Op het mededelingenbord naast hun kooi

Volgens de legende was de Polynesische zeevaarder Kupe rond 925 de eerste die het land zag. Omdat er laaghangende bewolking over de heuvels hing, noemde hij het Aotearoa, het land van de lange witte wolk. In 1642 noemde Abel Tasman de eilanden naar een Hollandse provincie Nieuw Zeeland. Tegenwoordig is het een paradijs voor avonturiers, wandelliefhebbers én fans van Lord of the Rings. Ik ben alle drie en daarom loop ik hier de komende zes weken zeven wandelpaden en één IML.

Dit is deel vier: de Kepler Track (deel 1)

staat een uitnodiging om speelgoed voor ze te maken van karton en andere natuurlijke materialen. Ook staat er wat je ze wel en niet mag voeren. Leuk dat de bezoekers zo bij de verzorging betrokken worden. Verder laat de zeldzame takahe zich heel goed zien, een soort waterhoen aan de steroïden met een enorm rood dekschild boven zijn snavel. Ongeveer zo groot als een haas, is dit geen watervogel, maar een vegetariër die met de geïntroduceerde ree moet concurreren om gras. Gedacht werd dat de takahe was uitgestorven, tot boven de gloeiwormgrotten in Te Anau nog een kleine populatie werd ontdekt. Nu wordt er hard aan gewerkt om de soort alsnog voor uitsterven te behoeden. Nadat ik heb rondgekeken, loop ik door, verder om Dock Bay heen. Vlak voor de Control Gates, heb ik een prachtig uitzicht over het meer en de bergen in de verte, die in elkaar grijpen

als vingers in telkens net een andere kleur blauw. De Control Gates is een soort dam met sluisen, die het water-niveau tussen de meren Te Anau en Manapouri reguleert, zodat er altijd genoeg water is om elektriciteit op te wekken. Als ik de dam eenmaal ben overgestoken, begint het Kepler Track dan echt.

Doodshoofden

Meteen aan het begin van het pad worden wandelaars gewaarschuwd voor de verschillende soorten gif die in de hermelijnvallen worden gebruikt. Het gif is dodelijk voor honden, maar aangezien hier de kiwi nog in het wild voorkomt, zijn honden sowieso verboden. Ik negeer de onvriendelijke doodshoofden en stap een breed gravelpad tussen de bomen op. Veel andere wandelaars kom ik nog niet tegen, alleen een aantal hardlopers. Ik had verwacht direct

te moeten klimmen, maar dat valt heel erg mee. Zo'n drie kilometer loop ik vlak door het bos, nooit ver van de oever van Lake Te Anau. Niet vogelzang, maar golfslag op de stenige strandjes begeleidt mijn voetstappen. Bij een prachtig gelegen kampeerplaats, Brod Bay, draait het pad naar het zuidwesten (volgens de gids dan, voor mij gaat het gewoon naar links) en al na een paar stappen kan ik de woelige branding niet meer onderscheiden van het gefluister in de bomen. Het pad blijft makkelijk om te lopen, dit keer hoeft ik niet na te denken waar ik mijn voeten neerzet. Dit is de enige Great Walk die bewust is aangelegd om de drukke Milford en Routeburn te ontlasten. Als rondwandeling is de Kepler populair, maar de Milford is nog steeds minstens een half jaar van tevoren volgeboekt.

Kalksteenrotsen

Naarmate ik hoger kom, verschijnen er af en toe stenen in het pad, maar het zijn er te weinig om indruk te maken. Het klimmen gaat me nog steeds niet makkelijk af, maar ik houd een rustig tempo aan en passeer meerdere keren de snellere wandelaars die herhaaldelijk moeten rusten. Op een bepaalde hoogte verschijnen weer boomvarens, maar ook die laat ik achter, of onder me, als ik verder stijg. Op één punt wijken de bomen en heb ik een geweldig uitzicht over Te Anau, dat groter is dan ik had gedacht, en de achterliggende velden met hun nette bomenrijen en ordelijke vierkantjes gras of hooi. Volgens de gids moet ik nog 150 meter stijgen voor ik bij de rotsen kom, maar al na een paar ziggen en zaggen verschijnen er enorme kalkrotsen, tot wel 60 meter hoog. De rotsen zijn vreemd rond afgesleten. Ik kan me haast niet voorstellen dat dit ooit zeebodem was. Ik vraag me af of de gletsjers die deze fjorden hebben gevormd tot hier zijn gekomen en ook deze rotsen hebben geboetseerd nadat de zee zich had teruggetrokken. De rotsen zijn bedekt met geel korstmoss en het is prachtig. Het is ook even vlak en dat is voor mijn benen genieten. Toch moet er weer

geklommen worden, maar dit keer voorziet het DOC de wandelaar van trappen en plankieren om ons over de ergste stukken heen te leiden. Eenmaal boven de rotsen is het niet heel ver meer naar de boomgrens. Vandaar is het nog 45 minuten naar de hut, maar daar denk ik nog lang niet aan. Ik ben te druk bezig, te kijken en te genieten. De kale toppen van de Jackson Peaks aan mijn linkerhand, de Murchison Mountains aan de andere kant van de Zuidfjord. Ze zijn vreemd vaag, alsof het er regent, maar het is prachtig. Ik zie ook dat de regenwolken die ik vanochtend nog vreesde zijn overgewaaid en hoewel de luchten nog steeds spectaculair zijn, verwacht ik geen stortbuien meer. Heel in de verte zie ik Lake Manapouri en het geordende landschap erachter. Veel te netjes naar mijn zin en ik draai me weer om naar de slordige, maar zo heerlijke natuur. Op deze hoogte en uit de bomen is de wind veel koeler, maar na het zweten in de ochtenduren verwelkom ik de verfrissende wind. Ik ben omgeven door blond gras en kleine, bruine struiken die verlegen wit bloeien. Op kwetsbare plekken zijn plankieren gemaakt en daar kom ik drie wandelaars tegen die alleen naar de Luxmorehut zijn geweest en nu weer teruggaan. Ze verzekeren me dat het niet ver meer is. Ik klim nog een klein stukje en dan, om een bocht, verschijnt de hut, alweer schitterend gelegen met prachtige vergezichten over de fjord. Vlak voor ik de hut bereik, links van het pad een wand van zand. Het valt me op dat het zand is dooraderd met rode en gele lijnen, die de hele lengte van het zand doorlopen. Ik ben benieuw wat het verhaal daarachter is. Ik leg de laatste meters naar de hut af en claim een bed.

Donker gat

Meteen pak ik mijn zaklampen uit de rugzak. Hier vlakbij, amper tien minuten van de hut, is namelijk de Luxmore grot, die we vrij mogen verkennen. Het veiligheidsadvies volgend neem ik twee zaklampen mee, want als er één stuk gaat, vind ik in het stikdonker mijn weg

vast niet meer terug. Ik ga op pad en kom er al snel achter dat deze grot niet te vergelijken is met de gloeiwormgrot in Te Anau, waar een karig verlichte looproute toeristen veilig over de ondergrondse rivier en langs de spectaculaire waterval loodst. Hier daal je een trap af naar een donker gat en dan sta je er alleen voor. Voorzichtig zoek ik mijn weg naar beneden, het daglicht achter me latend. Sommige rotsen zijn glad en ik zoek houvast aan de koude wand, terwijl ik mijn weg uitpuzzel. De stenen sluiten mij in, maar ik volg het water en dring steeds verder door in de grot.

Langs de wanden hangen wasachtige stalactieten, met af en toe een bruine vlek waar ze door mensen zijn aangeraakt. De vormen zijn bijna buitenaards van schoonheid. Op één punt is er alleen een lage doorgang, en als ik daar over de vochtige stenen kruip, komen me twee wandelaars tegemoet. Achter hen zie ik daglicht. Ik ben weer op weg naar de uitgang. Hoe kan dat nou? Geen idee, maar ik besluit de twee wandelaars te volgen, dieper de grot in, want ik ben nog lang niet klaar met ontdekken. Een van de wandelaars doet echter een ontdekking over zichzelf, dat hij het helemaal niks vindt om onder de grond te zijn. Hij gaat terug en ik volg de ander, die af en toe een steenmannetje bouwt om zijn route te markeren. Als ik stop om foto's te maken van de stalactieten, raak ik hem

kwijt. De grot is volkomen donker en ik zie zijn licht nergens schijnen, zelfs als ik mijn eigen lampen uitdoe. Ik ga nog een stuk verder, een nauwe doorgang door waar ik bijna op mijn buik moet gaan liggen om erdoor te komen. Dan kom ik bij een splitsing, waar iemand zijn jas heeft opgehangen als herinnering waar hij vandaan is gekomen. Ik kan twee kanten op en besef dat je hier best wel zou kunnen verdwalen. De grot is hooguit 1 km lang en ik heb er misschien honderd meter van gezien, maar ik besluit dat het genoeg is geweest. Ik heb prachtige dingen gezien hier in het donker, zelfs foto's gemaakt, waarop je nog beter ziet wat er is dan je met je blote ogen kunt in het melkachtige licht van een hoofdlamp. Ik ben geen speleoloog en kan moeilijk inschatten hoe (on)veilig het is. Ik besluit terug te gaan en volg het water stroomopwaarts naar het daglicht. Als ik weer bij de trap sta, ben ik toch blij om weer ruimte om me heen te hebben. Genoeg avontuur voor één dag. Morgen wacht de volgende, spectaculaire etappe boven de boomgrens naar de Irish Burn Hut.

Dag 2: Luxmore hut–Irish Burn hut, 18,5 km

Het is droog, er staat geen wind en beter dan dit wordt de dag niet. Dat wolken hardnekkig aan de bergtoppen kleven... tja, je kunt niet alles hebben. Ik wacht even of het opklaart, maar als het uitzicht mistig blijft, ga ik rond

09.00 uur toch op weg. Ik kijk neer op de ingang van de Zuidfjord, met zijn kogelronde eilandjes waarvan de rots zo hard was dat de gletsjer zich er stuk op beet. Alleen achteruit kan ik zien, richting Te Anau, maar dieper in de fjord blijft alles verborgen. Al vrij snel na de hut moet ik weer klimmen. Terwijl ik over de flanken van Mount Luxmore loop, ben ik blij dat het niet waait. Ik had hier niet graag gelopen met windvlagen van 60 km/u. Toch is het jammer dat je maar zo'n 100 meter ver kunt zien. Als ik bij het pad naar de top van Mount Luxmore kom, aarzel ik niet. Een grijze piek omhuld door wolken. Er is geen reden om nu omhoog te

gaan, behalve om te kunnen zeggen dat je op de 1472 meter hoge top hebt gestaan. En dat is voor mij niet genoeg, ik ga door. Zo nu en dan is er een beekje of een plankier over een stukje kwetsbare grond. Op weg naar Forest Burn Emergency Shelter zakken we even onder het wolkendek en krijgt het grauwe landschap zijn kleur terug. Ik zie het water van de Zuidfjord en links van het pad een bruine diepte met het blauwe lint van een langgerekt meertje. Daarna stijgt het pad weer en verdwijnt de wereld achter een wit gordijn. Toch heeft de mist ook zo zijn schoonheid. Scherpe rotsen steken zwart af tegen de blanke achtergrond. Naarmate ik hoger kom, wordt de begroeiing schaarser, tot het tussock, een soort taai gras, echt moet zoeken naar plekken om te leven. Grote vegen zwarte rots onderbreken het blondlevende tapijt. Een vetplant valt

me op, een bol van geelgroene cirkels die in het sombere landschap erg vrolijk aandoet. Zo nu en dan kom ik bij een steenlawine, waar het echt helemaal

ophoudt. En dan zie ik op een rots een explosie van bloemen, grote, roomwitte bloempjes met een oranje hart steken boven stevige lakenwitte kransjes uit. Het is een bijzonder gezicht, een zomerboekje in een landschap dat zoveel beter geschikt lijkt voor de winter. De ranger zij het gisteren al: je moet het kleine waarderen, want grote dingen zijn hier niet meer. Nog geen 700 jaar geleden was dit het leefgebied van de moa, met drie meter hoog de grootste vogel ooit. Tot de komst van de Maori hadden ze alleen de Haast-adelaar te vrezen, met een spanwijdte van 2,6 meter ook al zo'n gigant. De Maori aten het vlees van de moa, gebruikten de botten om vishaken mee te maken en de veren ter decoratie. Niet lang nadat de Maori de moa hadden uitgeroeid, stierf ook de laatste Haast-adelaar.

Mistige diepten

Als wandelaars worden we hier verwend, want zelfs op deze hoogte is het pad makkelijk, met heel af en toe een paar stenen om je alert te houden. De oranje palen wijzen de weg en omdat het uitzicht toch nergens op lijkt, hoef je nergens anders op te letten. Langzaam vallen de bergen weg, tot ik over een smalle bergkam loop terwijl de aarde aan weerszijden haastig op zee-niveau wil komen. Toch ben ik niet nerveus. De mist verbergt de diepte, waar-

door het pad zijn angst verliest. Het valt me op hoe volkomen stil het is. Geen vogels, geen vliegtuigen, geen stemmen van andere wandelaars. Alleen mijn eigen voetstappen hoor ik, het schrapen van een van mijn stokken tegen een steen, mijn ademhaling. Bij een splitsing onderaan een bergtopje aarzel ik even. Er staat niets aangegeven en ik vermoed dat het meest belopen pad er omheen leidt naar de andere kant. Maar ik ben gewend de oranje sneeuwpalen te volgen en begin te klimmen. Met elke meter die ik stijg, lijkt het warmer te worden. Op de top houd ik stil en doe mijn rugzak af. Tijd voor lunch. In de verte hoor ik stemmen en ik vermoed dat de Hanging Valley Emergency Shelter niet al te ver meer is. Mijn lunch bestaat uit een muesli- en een fruitreep en twee handjesvol rozijnen. Het liefst had ik natuurlijk gewoon een bruine boterham met kaas gehad, maar dat is helaas niet al te praktisch.

Na een tijdje krijg ik het koud van het stilzitten en hijs mijn rugzak weer om. Via een glad modderpaadje bereik ik het hoofdpad weer, waar een aantal wandelaars me verbaasd aankijkt. Ik loop de shelter voorbij, weer over een smalle bergkam. Dan begint het pad te dalen. Eerst geleidelijk, dan zijn er houten trappen die me in rap tempo lager brengen. De treden zijn bespannen met kippengaas, weer een teken van de zorg en aandacht die de DOC aan haar paden besteed. Sommige trappen hebben zelfs een leuning, wat eigenlijk overbodig is. Het valt me op dat ik al een tijdje geen hermelijnvallen meer heb gezien. Maar met zo weinig vogels boven de boomgrens heeft het roofdier hier niets te zoeken.

Bij weer een nutteloos uitzichtpunt gaat het pad in strakke zigzaggen langs de steenhelling naar beneden. Langzaam loop ik de boomgrens binnen, waar de grillige met mos behangen vormen nog spookachtiger zijn in de mist. Zo steil omlaag voert het pad, dat ik ondanks mijn stokken mijn knieën begin te voelen. In korte tijd daalt het pad zowat een kilometer, terwijl we steeds op hetzelfde stukje bergwand blijven. Toch

ben ik blij om weer in het groen te zijn. Ook de roze driehoekjes die de vallen aanduiden verschijnen weer met regelmaat langs het pad. En uiteindelijk wordt ook het zicht beter en kan ik de Jackson Peaks zien, de andere kant van de vallei, waar een smalle waterval zich honderden meters naar beneden stort. Een brug leidt over een kleinere waterval en nog steeds is de bodem van de vallei niet in zicht.

Aardverschuiving

Dan wordt het bos lichter en loopt het pad langs de plek waar niet zo heel lang geleden een aardverschuiving is geweest. De rotsen zijn nog wit waar de aarde is weggespoeld. Een litteken van wel een kilometer lang, waar alle bomen zijn verdwenen. Een berk die aan de rand stond, heeft nog maar heel kort

geleden alsnog toegegeven aan de zwaartekracht. Het is de enige boom die er ligt, de andere zijn meegevoerd, verder omlaag. Het pad zigt en zagt en voert dan over de kale rotsen. Ik kijk omhoog naar de plek waar het bos het heeft begeven en nu een groen beekje stroomt. Als ik omlaag kijk, zie ik in de diepte nog wat aarde liggen, maar de bomen zijn weg en er groeit nog niets nieuws.

Een bocht verder sta ik weer in de aardverschuiving, wat lager nu, en kijk weer omhoog naar de wandelaars die liepen waar ik net stond. Ze lijken zo klein, heel vreemd hoe snel je daalt. Als ik verder ga, vlakt het pad af en kan ik weer normaal lopen. Ik hoor af en toe water en voor het eerst kom ik langs het pad een bankje tegen met uitzicht op de tegenoverliggende bergen en dieper liggende boomtoppen. Na een half uurtje kom ik dan toch bij de hut. Ik claim een bed en spuit deet op, want de bijtende zandvliegen zijn hier talrijk.

En dan ga ik, een stuk lichter, weer op pad. Een zijpaadje van 20 minuten leidt naar de Irish Burn Waterval. Het is een mooi pad door het bos, waarbij je de loop van de Irish Burn stroomopwaarts volgt. Het gekabbel van water maakt langzaam plaats voor het bulderende van een aanstormende trein. Het is de waterval, die vrij kort is, maar door de regen van de afgelopen nacht stroomt als een stuk of twintig brandweerspuiten die een bejaardenhuis moeten blussen. Het gedonder is overweldigend. Er zijn geen Blue Ducks, helaas, maar ik zit even op de rotsen. Zonder rugzak en de inspanning van het klimmen is het al gauw best koud. Tijd om terug te gaan naar de warme omhelzing van de hut. Eten, slapen en morgen weer een nieuwe wandeldag. En omdat dit pad iets langer is dan de meeste, is het niet eens de laatste! Nog twee dagen wandelplezier. Heerlijk.

*-Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)*

DEELNEMERS VIERDAAGSE NIJMEGEN / APELDOORN 2015

x	Naam	Woonplaats
52	Connie Rajmakers	Oss
50	Piet Selten	Mill
		
<i>Piet Selten (foto: De Neije Krant)</i>		
46	Huib Rajmakers	Oss
45	Martin Swarts	Veldhoven
42	Theo Tromp	Weert
40	Hennie Hendriks	Wijchen
39	Bert Timmermans	Veghel
38	Ben Duin	Nijmegen
37	Peter vd Ven	Veldhoven
37	Ton Schenkelaars	Veldhoven
36	Wim vd Wittenboer	Eindhoven
36	Jeannette van Boerdonk	Keldonk
35	Ad Verbakel	Keldonk
34	Henk Frijters	Roosendaal
34	Gerrit Legierse	Mierlo
31	Wim Peters	Veghel
31	Hans Bontekoe	s Hertogenbosch
30	Willy Timmermans	Veghel
29	Jans v Griethuyzen-v. Schaik	Hazerswoude Dorp
29	Kees Mol	Breda
29	Ernst-Jan van Eck	Rotterdam
28	Caroline Dinnissen-VernieMaasbracht	
27	Frances Rouppe vd Voort	Eindhoven
26	Tonny van Neerven	Beek en Donk
25	Richard Klein Bennink	Zutphen
25	Henny van der Haring	Moergestel
25	Antoon Asveld	St-Oedenrode
25	Lies Wesseling	Berlicum
25	Erik Dikken	Nijmegen
25	Annie Beekmans	Beek en Donk
24	Peter vd Brink	Laren
23	Fred Fisser	Boxtel
23	Arie Evegroen	Ouderkerk a/d IJssel
22	Hanny Klumpkens	Sevenum
20	Willemien Hietland	Aalten
19	Betsie Geerts	Gemonde
19	Iris van Limburg	Nijmegen
17	Willy de Haas	Helmond
17	Jan de Wit	Veghel
17	Nelly Leijgraaf	Veldhoven
17	Rudolf van Rooy	Eindhoven
16	Martine de Wit	Veghel
16	Marian Post	Utrecht
15	Wim Toonen	Langenboom
15	Dirk Maassen vd Brink	Leiden
15	Toos Habraken	St-Oedenrode
15	Sjaan van Cissen	Nistelrode
15	Jan Dinnissen	Wijchen
14	Tiny van Alphen	Mariahout
14	Wout Kivits	Eindhoven
14	Marco van Heel	Helmond
14	Tiny Ruijs	Erp
14	Cor Verschuijten	St-Oedenrode
14	Jelte van der Zee	Vleuten
14	Anneriet Janssen	Beek en Donk
13	Anita Pepers	Veghel
13	Corry van Loon v.Riel	Tilburg
13	Isis La Croix	Nijmegen
12	Nel Bruins	St-Oedenrode
12	Boetje Huliselan	Cromvoirt
12	Jannet v Kleeff-VissersHoek v Holland	
11	Henri Gerrits	Sint Michielsgestel
11	Jose Houtappels	Eindhoven
11	Tine Verberne	Helmond
11	Hans Ruijs	Erp
11	Corrie Tiersma	Eindhoven
11	Coby Kersten-Gosens	Goirle
10	John van Berkel	Tilburg
10	Elly van Berkel-Kleinee	Tilburg
10	Pierre Verstegen	s Hertogenbosch
10	Nellie Veldhuis	Kerkdriel
10	Jeanne van Roosmalen	Son
10	Gerrit Arfman	Kapel Avezaath
10	Rinus Ars	Eindhoven
9	Leo Hoogeveen	Nuenen
9	Jan van de Sande	Boxtel
9	Piet v Schijndel	St-Oedenrode
9	Riekie v Schijndel	St-Oedenrode
9	Jennie vd Hurk - Diender	Helmond
9	Ineke Daelmans,	Helmond
9	Gonnie Aarts-Claasen	s Hertogenbosch
9	Ton de Jong	Boxtel
9	Inge Mol van Egmond	Breda
9	Trudy Toonen	Langenboom
9	Henk Plasman	Best
9	Huib Coenen	Eindhoven
9	Co Tops	Geldrop
9	Lilian Verhoeven	Oss
8	Mirjam Koppelman	Erp
8	Ton Coppens	Eindhoven
8	Henk vder Sanden	Almere
8	Jack Bertrums	s Hertogenbosch
8	Tony van Duijn	Swifterband
8	Adrie van der Graaff	Breda
8	Rob van Stuivenberg	Breugel
8	Roel van der Wijst	Uden
7	Joke van de Vossenber	Eindhoven
7	Roy Beeby	Eindhoven
7	Julia Omta	Milheeze
7	Jan van Boerdonk	St-Oedenrode
7	Frans Mandos	Waalre
7	Mart Douven	Ospel
7	Mariet Douven	Ospel
7	Hans Sondagh	Nuenen
7	Christ Vorstenbosch	Oisterwijk
6	Marja Hoekstra	Oostzaan
6	Albert Grin	Oostzaan
6	Mieke Raajmakers	Veghel
6	Jan Kampman	Geldrop
6	Ad van der Velden	Veghel
6	Ruud Horst	Geldrop
6	Janet van Gennp	Eindhoven
5	David Vos	Lopik
5	Dirk Donders	Geldrop
5	Kees van Dongen	Dongen
5	Ottie Arie	Waalre
5	Mari Platenburg	Bakel
5	Lisan van Agt	w.g Oirschot
5	John Schepens	w.g Oirschot
4	Marleen Ramakers	Geldrop
4	Kevin van Stuivenberg	Breugel
4	Frans Peters	St-Oedenrode
4	Esther van Agt	w.g Oirschot
3	Ans Ars	Eindhoven
3	Vincent van Boerdonk	Keldonk
3	Rick Liesting	Deventer
3	Cor van der Heijden	Geldrop
2	Harold van Alphen	Mariahout
2	Perno van Stuivenberg	Breugel
2	Geert van de Heijden	w.g Oirschot
2	Christien van de Merwe	w.g Oirschot
2	Bart Witlox	w.g Oirschot
1	Wim v Erp	St-Oedenrode
1	Jan Vermulst	Boxtel
1	Clazien Koopman vd Zande	Breugel
1	Patricia Knapen	w.g Oirschot
1	Teun Soetens	w.g Oirschot
1	Marcel Roefs	w.g Oirschot
1	Jan Vlemminx	w.g Oirschot
1	Joke Vlemminx	w.g Oirschot
1	Jos Deenen	w.g Oirschot
1	Dhr Berben	w.g Oirschot
APELDOORN		
40	Albert Grin	Oostzaan
38	Marja Hoekstra	Oostzaan
31	Henri Floor	Driebegen
30	Bert Timmermans	Veghel
28	Wilma Petersen	St-Oedenrode
24	Richard Klein Bennink	Zutphen
21	Henk Vink	Schelluinen
19	Dirk Maassen vd Brink	Leiden
15	Jelte van der Zee	Vleuten
12	Maria van den Hoogenhoff	Helmond
11	Johan van den Hoogenhoff	Helmond
5	Hugo Prinsen	Valkenswaard

Nieuwe start Olat wandeldagen

door onze correspondent

Jan Egmond

SINT-OEDENRODE.

Dat wandelsportvereniging OLAT (Oollandse Lange Afstand Tippe-laars) met een start in Sint-Oedenrode weer terug is bij haar roots, was niet de reden hun vorige vertrekpunt los te laten. Dat was het teruglopend aantal deelnemers, die na 31 jaar de routes van de Kempische wandeldagen vanuit Geldrop wel zo'n beetje kenden. Met een nieuwe naam en gloednieuwe routes hoopte de organisatie deelnemers van de 'concurrentie' af te snoepen, en die opzet leek afgelopen weekend geslaagd.

De OLAT wandeldagen, zoals

het evenement voortaan heet, waren van vrijdag tot en met zondag. Omdat de parkeerplaats bij Natuurpoort De Vresselse Hut te klein bleek om de auto's van de ruim 1500 deelnemers te herbergen, werd het aangrenzende weiland in gebruik genomen. Dat kwam ook al snel bijna vol te staan. Voorzitter Joop Wesseling is aangenaam verrast over de animo. „Er vissen tegenwoordig zoveel meerdaagse evenementen in dezelfde vijver en de mensen

• • •

'Er vissen tegenwoordig zoveel meerdaagse evenementen in dezelfde vijver'

Joop Wesseling voorzitter OLAT

kunnen niet op twee plaatsen tegelijk zijn. Om de variatie er in te houden gaan we voortaan ieder jaar een dag opschuiven met de route, voor de mensen die altijd op een bepaalde dag willen of juist niet kunnen."

Ondanks de vele deelnemers is het 's ochtends best rustig bij het startpunt. Een dame vraagt of er al iemand beschikbaar is om blaren te prikken. „Dat is helaas pas vanaf twaalf uur", antwoordt Wesseling. Ook op de omliggende wegen is amper een wandelaar te zien. „We gaan met de routes meteen van het asfalt af, over onverharde wegen. Soms is het even druk maar tien minuten na het vertrek loop je alleen", geeft Wesseling het verschil aan met de vierdaagse van Nijmegen.

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

IML-wandeltochten

Chantonay—Frankrijk

Mourne—Castlebar Ierland

Jurbarkas -Litouwen

Vaasa—Finland

Saga—Noorwegen

Beijing—Chengdu China

Korea—Japan—Taiwan

Indonesië

Nieuw-Zeeland—Australië

Madeira

Franciscus pad Assisi—Rome

Camino de Santiago de Compostela

IJsland

Thailand

Kom voor het betere schoenadvies naar het LoopCentrum!

Of u nu meedoet met de Vierdaagse of een rondje wandelt in het bos: het dragen van de functioneel juiste wandelschoen is een must. De juiste wandelschoen biedt demping, comfort en stabiliteit voor alle wandelingen.

De adviseurs van het LoopCentrum staan voor u klaar om een persoonlijke advies te geven bij de aankoop van uw wandelschoenen. Dit advies komt tot stand d.m.v. een uitgebreide loop- en voetanalyse.

Speciaal voor alle leden van OLAT heeft het LoopCentrum t/m eind mei een extra aanbieding!

Buiten de vaste klanten korting van 5% op wandelschoenen ontvangt u bij inlevering of vermelding van deze mailing een paar Hanwag sokken t.w.v. 19,95 gratis bij aankoop van een paar wandelschoenen. Deze actie is geldig t/m 31 mei en op = op!*

Voor meer informatie en openingstijden kunt u terecht op www.hetloopcentrum.nl